

T.C.

SİVAS CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN OYUN VE FİZİKİ ETKİNLİKLER
DERSİ YETERLİLİKLERİNİN İNCELENMESİ**

DERYA TARAN

YÜKSEK LİSANS TEZİ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

SİVAS-2019

T.C.
SİVAS CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN OYUN VE FİZİKİ ETKİNLİKLER
DERSİ YETERLİLİKLERİNİN İNCELENMESİ**

DERYA TARAN

YÜKSEK LİSANS TEZİ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

TEZ DANIŞMANI
DOÇ. DR. MURAT KANGALGİL

SİVAS-2019

“Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Yeterliliklerinin İncelenmesi” adlı **Yüksek Lisans** Tezi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Lisansüstü Tez Yazım Kılavuzuna uygun olarak hazırlanmış ve jürimiz tarafından Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü **Beden Eğitimi ve Spor** Ana Bilim Dalında **Yüksek Lisans** tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan Dr. Öğr. Üyesi Kürşat Han DÖNMEZ

Üye Dr. Öğr. Üyesi Fatih ÖZGÜL

Üye Doç. Dr. Murat KANGALGİL

ONAY

Bu tez çalışması, 04/04/2019 tarihinde Enstitü Yönetim Kurulu tarafından belirlenen ve yukarıda imzaları bulunan jüri üyeleri tarafından kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Zübeyda AKIN POLAT

SAGLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MÜDÜRÜ

Bu tez, Cumhuriyet Üniversitesi Senatosu'nun 18.02.2015 tarihli ve 4/4 sayılı kararı ile kabul edilen Sağlık Bilimleri Enstitüsü Lisansüstü Tez Yazım Kılavuzuna göre hazırlanmıştır.

Eğitim hayatımın başından beri destek ve emeklerini esirgemeyen canım anneme,
Kardeşim Birkan BEYAZGÜL'e

Yüksek lisans eğitimim süresince hep yanımda olan sevgili eşim Çağlar TARAN'a,
Biricik kızım Ekin'e

ÖZET

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN OYUN VE FİZİKİ ETKİNLİKLER DERSİ YETERLİLİKLERİNİN İNCELENMESİ

Derya TARAN Yüksek Lisans Tezi
Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı
Danışman: Doç. Dr. Murat KANGALGİL
2019, 94 sayfa

Oyun ve fiziki etkinlikler öğrencinin bütüncül eğitiminde önemli bir potansiyele sahiptir. Öğrenciler oyun ve fiziki etkinliklere katılırken fiziksel, duygusal, sosyal, zihinsel vb. özelliklerini geliştirme ve bunlara bağlı sağlığını iyileştirme fırsatlarını elde etmektedir. Bu nedenle, öğrencilerde ilkokuldan itibaren oyun ve fiziki etkinliklere düzenli katılım alışkanlığı geliştirme ve bunlara bağlı bilgi birikimini edinme, genel eğitimin önemli hedeflerinden biridir. Bu hedefleri gerçekleştirmek için eğitim sisteminde yer alan " Beden Eğitimi" dersi, isim değişikliğine gidilerek " Oyun ve Fiziki Etkinlikler" (OFE) dersi adını almıştır ve bu derse sınıf öğretmenleri girmektedir. Bu dersle ilgili görev ve sorumlulukları yerine getirmede sınıf öğretmenlerine son derece önemli görevler düşmektedir. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki karşılaştıkları problemleri belirlemek, dersin verimliliği hakkında fikir sahibi olmak, sınıf öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersindeki yeterliliklerini belirlemektir. Araştırma nicel bir araştırma olup veri toplama aracı olarak Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 2008 tarihinde yürürlüğe koyulan "Beden Eğitimi Öğretmeni Özel Alan Yeterlilikleri" soru şekline dönüştürülerek kullanılmıştır. Beden Eğitimi Dersi Özel Alan Yeterlilikleri ile ilgili 6 alt boyut ve 30 sorudan oluşan ölçme aracı kullanılmıştır. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık sayısı .85 olarak bulunmuştur. Bu değerler, ölçeğin kendi içerisinde tutarlılığının yüksek olduğunu gösteren değerdir. (Demircioğlu,2011) Ölçme aracı; demografik bilgiler ve "öğretmen yeterlikleri ile ilgili bilgiler şeklinde iki grup halinde oluşturulmuştur. Demografik bilgiler çok seçenekli ve boşluk doldurma şeklinde, öğretmen yeterlikleri ile ilgili sorular ise 5'li likert tipindedir.

Her soruda yeterliklere sahip olma düzeyini belirten bir sütun bulunmaktadır. lektteki ifadeler yeterliklere sahip olma düzeyinde; "1= Kesinlikle Katılmıyorum, 2=Katılmıyorum, 3=Fikrim yok, 4=Katılıyorum, 5=Kesinlikle Katılıyorum." Şeklinde puanlanmıştır. Verilerin analizinde parametrik olmayan testlerden "Kruskal Wallis Varyans Analizi ve "Mann Whitney U- Testi" uygulanmıŐtır.

Araştırma bulgularına göre sınıf Ğretmenlerinin Beden EĞitimi zel Alan Yeterliklerine sahip olma dereceleri toplam puanlarının yüksek olması; sınıf Ğretmenlerinin bu yeterliklere büyük ölçüde sahip olduğu anlamına gelmektedir. ÖĞretmenlerin cinsiyete ve mezun olunan bölüme göre bu yeterliklere sahip olma derecelerinde anlamlı bir farklılık bulunmazken, hizmet yılı ve yaşa bağlı olarak yapılan testlerde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Hizmet yılına göre bakıldığında anlamlı bulunan farklılığın 6-10 yıl arasında olan grubun lehine olduğu görülmektedir. Yaşa göre bakıldığında ise 26-30 yaş grubu lehine bir sonuçla karŐılaŐılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi, Sınıf Ğretmeni, Beden EĞitimi Ğretmeni, Yeterlilik Sahip Oluş Derecesi

Bu Tez, Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi (CUBAP) Tarafından DesteklenmiŐtir.

ABSTRACT

ANALYSIS OF QUALIFICATIONS OF GAME AND PHYSICAL ACTIVITIES COURSE OF CLASSROOM TEACHERS

Derya TARAN

Master Thesis

Department of Physical Education and Sports

Advisor: Assoc. Prof. Murat KANGALGİL

2019, 94 pages

Game and Physical Activities have an important potential in the student's holistic education. Students have the opportunity to improve physical, emotional, social, mental characteristics e.tc. and accordingly their health when they participate in Games and Physical Activities. Therefore, developing students' regular participation in Game and physical activities from elementary school and correspondingly gaining knowledge is one of the important goals of general education.

In order to achieve these goals, the Physical Education course in the education system has been renamed as Game and Physical Activities (GPA) course and the Primary School Class teachers have this course. Primary School Class teachers have a very important role in fulfilling their duties and responsibilities for this GPA course. The aim of this study is to determine the problems encountered by the class teachers in the course of Game and Physical Activities, to have an idea about the efficiency of the course, to determine the qualifications of the class teachers in the Course of Game and Physical Activities. The research is a quantitative study and as a data collection tool "Physical Education Teacher Special Field Qualifications" which enacted by the Ministry of Education in 2008, was used as questions. A Measurement instrument consisting of 6 sub-dimensions and 30 questions related to Special Field Competencies has been used. The Cronbach Alpha internal consistency of the scale was found as .85. These values are the values that show that the scale is high in itself. (Demircioğlu, 2011)

Measurement tools were formed as two groups; Demographic information and "information on teacher qualifications" Demographic is multi-choice and gap-filling, while questions about teacher qualifications are 5-point Likert-type. Each question has a column indicating the level of competences. The expressions in the scale are at the level of having qualifications have been categorized as "1 = Strongly Disagree, 2 = Disagree, 3 = No idea, 4 = Agree, 5 = Strongly Agree." In the analysis of the data, "Kruskal Wallis Variance Analysis" and "Mann Whitney U-Test" which are nonparametric tests" have been applied.

According to the findings of the research, the high total score of the class teachers to have the Physical Education Special Field Competencies means that class teachers have a great deal of competence. While there is no significant difference in the degree of having these competences according to the gender and the graduate, there is a significant difference between the years of service and age tests. When the year of service is examined, it is seen that the significant difference is in favor of the group which is between 6-10 years. When the age is considered, a result is observed in favor of the 26-30 age group.

Key Words: Primary School, Game and Physical Activities Course, Class Teacher, Physical Education Teacher, Qualification.

KATKI BELİRTME / TEŞEKKÜR

Tezimin başından sonuna kadar eleştirel yaklaşımı ile çalışmamı yönlendiren, bilimsel çalışmalar için girişimde bulunmamı sağlayan ve motive eden danışmanım Doç. Dr. Murat KANGALGİL'e, Yüksek lisans eğitimi almam için desteklerini hiç bir zaman esirgemeyen eşim ve anneme teşekkür ederim.

Tezimin veri toplama aşamasında bana yardımcı ve destek olan Yalova için sayın okul müdürüm Ahmet KOTCIOĞLU'na, Yalova'da bana çalışmam için kolaylık sağlayan tüm ilkokul müdürlerine, yine Yalova'da tüm desteğiyle yanımda olan sevgili arkadaşım Birgül BAKAR'a, Sivas için; Cihan ve Ayşegül YILMAZ, Sezai ve Gülay hocalarıma, zümrem Celal Ağrılı ya, teknik destek ve daha birçok konuda yardım aldığım dönem arkadaşım Ahmet TEMEL'e ve bilimsel çalışmalara görüşleri ile gönüllü olarak destek olan sınıf öğretmenlerine teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

ONAY	i
ÖZET	iv
TABLolar/ÇİZELGELER	xii
KISALTMALAR/SİMGELER	xiii
1. GİRİŞ	14
1.1. Problem	18
1.1.1 Alt Problemler.....	18
1.2. Sayıtlar	18
1.3. Sınırlıklar	19
1.4. Araştırmanın Amacı.....	19
2.GENEL BİLGİLER	20
2.1. Oyun.....	20
2.2.Oyun tanımları:.....	20
2.3.Tarihsel Süreç İçerisinde Oyun	20
2.4.Oyun Çeşitleri ve Özellikleri.....	22
2.4.1.Türkiye’de Oyun Sınıflandırılması	24
2.5.Eğitsel Oyunların Önemi ve Amacı.....	27
2.6.Oyunun Gelişim Alanlarına Etkisi.....	28
2.7. İlkokullarda Oyun ve Fiziki Etkinlik Önemi.....	30
2.8. Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi.....	31
2.8.1.Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programının Yapısı.....	33
2.8.2.Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Temel İlkeleri.....	

2.8.3. Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı Genel Amaçları	34
2.8.4.Fiziksel Etkinlik Kartları.....	36
2.8.5.Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı.....	37
2.8.6.Öğretim Programının Uygulanması.....	37
2.8.7.İlkokul Öğrencilerinin Gelişim Özellikleri	38
2.8.7.1.Birinci Sınıf	38
2.8.7.2.İkinci Sınıf.....	38
2.8.7.3.Üçüncü ve Dördüncü Sınıflar	39
2.8.8.Program Çıktıları	41
2.8.9.Öğretim Programında Ölçme Ve Değerlendirme Yaklaşımı	41
2.9.Sınıf Öğretmeni	43
2.9.1.Sınıf Öğretmeni Yetiştirme	44
2.9.2.Sınıf Öğretmeni Yetiştirme Programlarında Oyun ve Fiziki etkinlikler Dersinin Yeri	47
2.9.3.Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersindeki Yeterliliği	51
2.9.4.Sınıf Öğretmeninin Oyun Öğretimi	52
2.9.5.Oyunun tanıtılması.....	53
2.9.6.Oyunun uygulanması	53
2.9.7.Oyunun Değerlendirilmesi	53
2.10.Ülkemizde Ve Dünyada Beden Eğitimi Ve Spor Dersi (OFE) Uygulanışı.....	54
2.11.Yapılan araştırmalar.....	56
3.GEREÇ VE YÖNTEM.....	59
3.1.Araştırmanın Yöntemi	59
3.2.Araştırmanın Yapıldığı Yer	59
3.3.Araştırmanın Evreni:	59

3.4.Araştırmanın Örneklemi	60
3.5.Verİ Toplama Araçları	60
3.6.Verilerin Toplanması:	61
3.7.Verilerin Değerlendirilmesi:.....	61
3.8.Araştırmada Etik.....	61
4.BULGULAR.....	62
4.1.İlkokul Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinde Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Özel Alan Yeterliliklerine Sahip Oluş Derecelerine Ait Bulgu ve Yorumlar	62
5.TARTIŞMA	689
6.SONUÇ VE ÖNERİLER.....	767
6.1.Sonuçlar	767
6.2.Öneriler	778
KAYNAKLAR.....	79
8.EKLER	856
8.1. EK 1 ETİK KURUL KARARI.....	867
8.2.EK 2 SİVAS MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ ARAŞTIRMA İZİNİ.....	868
8.3.EK 3 YALOVA MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ ARAŞTIRMA İZİNİ.....	869
8.4.EK 4 VERİ TOPLAMA ARACI.....	90
ÖZGEÇMİŞ.....	8892

TABLolar/ÇİZELGELER

Tablo 1: Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluşları Tablosu.....	62
Tablo 2: Mezun Olunan Bölüme Göre, Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluş Derecelerinin Karşılaştırmasına Ait Mann Withney U-Testi Sonuçları.....	667
Tablo 3: Yaş Göre, Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluş Derecelerinin Karşılaştırmasına Ait Kruskal-Wallis Analiz Sonuçları.....	67
Tablo 4: Cinsiyete Göre; Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluş Derecelerinin Karşılaştırmasına Ait Mann Whitney U-Testi Sonuçları.....	678
Tablo 5: Hizmet yılına Göre, Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluş Derecelerinin Karşılaştırmasına Ait Kruskal-Wallis Analiz Sonuçları.....	68

KISALTMALAR / SİMGELER

MEB	Milli Eğitim Bakanlığı
OFE	Oyun ve Fiziki Etkinlikler
FEK	Fiziksel Etkinlik Kartı
WHO	Amerika Birleşik Devletleri ve Dünya Sağlık Örgütü
TTKB	Talim ve Terbiye Kurulu
TDK	Türk Dil Kurumu
α	Cronbach Alpha Güvenirlilik Katsayısı
p	Anlamlılık Düzeyi
n	Araştırma Grubu Sayısı
Akt.	Aktaran

1. GİRİŞ

Bireylerin bedensel, zihinsel, duygusal ve toplumsal yönleriyle bir bütün olarak yetiştirmek, modern eğitimin temel ilkelerindedir. Modern anlayışa uygun olarak eğitimdeki amacın gerçekleşmesi, bireyin zihinsel eğitimi yanında bedensel eğitimi ile mümkündür (Aracı, 1998). Çocuklarda fiziksel etkinliklere mümkün olduğu kadar erken yaşlarda başlanmalıdır. Yapılan birçok araştırmada erken yaşta edinilen bedensel aktivite alışkanlıklarının hayat boyu olumlu etkilerinin olduğu belirtilmiştir (Şirin ve Bozkurt, 2005). Oyunla ve oyun yoluyla eğitim geçmişte ve günümüzde temel eğitimin en önemli parçalarından biridir ve öğretmenlerin, belirlenen hedeflere ulaşmasında kullandıkları en etkili araçtır.

Oyun, geçmişten günümüze kadar gelen, eğitimde etkililiği kanıtlanmış aktivitelerdendir. Literatürde, çocuğun hayatında çok önemli bir yer eden oyun hakkında, birbirinden farklı ve çok sayıda tanım yapılmıştır.

Bu tanımlar incelenecek olursa;

Oyun; “insan gelişiminin hemen hemen her boyutunda önemli rol oynayan bir eğitim aracıdır” (Topkaya, 2004). Oyun; “dıştan bir etki ve baskı olmadan kendi kendine oluşan içgüdüsel bir etkinliktir” (Güneş, 2002). Yörükoğlu, (2012)’nin aktarımı ile Fransız düşünür Montaigne göre “çocukların oyunu oyun değil, onların en ciddi uğraşdır” şeklindeki ifadesi de oyunun önemini vurgulamaktadır. Bu tanımlardan hareketle oyunla eğitim, çocuklarımızın fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal gelişimini amaç edinen, genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz bir parçası olarak görülen bilinçli, amaçlı ve planlı faaliyetlerden oluşmaktadır (Ayan, 2007). Çocuk kendisini ve çevresini tanımaya her şeyden önce hareketle başladığından, çocuğun hareket ve oyuna en çok ihtiyaç duyduğu ilkökul çağında başlanmalıdır (Tamer, 1987). Oyun oynamayana göre gereksiz görülebilir, zevk alınmadığı gibi mantıksız bulunabilir. Oyuna yabancı olan yetişkin kişinin oyunu “saçma” olarak nitelese de oyunun oynanması çocuk için gereklidir. Böylece oyun, kendine özgü özellikleriyle insan varlığının en vazgeçilmez uğraşısı olarak kalacaktır (Güneş, 2002). Frobel’e göre; insanın eğitimi, yetiştirilmesi, özenle seçilmiş gerçek bir oyun ile başlanmalıdır.

Fiziksel etkinlik, enerji dengesi ve ağırlığın kontrolü için enerji harcanmasıdır. Düzenli olarak yapılan fiziksel aktiviteler egzersiz olarak tanımlanabilir (Baltacı ve Düzgün, 2008). Oyun ve fiziki etkinlikler öğrencinin eğitiminde önemli bir yere sahiptir. Öğrenciler oyun ve fiziki etkinliklere katılırken fiziksel, duygusal, sosyal, zihinsel vb. özelliklerini geliştirme ve bunlara bağlı sağlığını iyileştirme fırsatlarını elde etmektedir. Bu nedenle, öğrencilerde ilkokuldan itibaren oyun ve fiziki etkinliklere düzenli katılım alışkanlığı geliştirme ve bunlara bağlı bilgi birikimini edinme, genel eğitimin önemli hedeflerinden biridir (MEBa, 2012). Okullarda beden eğitimi ve spor derslerinin amacı, sadece elit ve başarılı sporcular yetiştirmek değil, daha çok çocukların tüm hayatları boyunca fiziksel aktivite içeren aktif bir yaşam benimsemelerini sağlamaktadır. Ülkemizde, her tür ve her kademedeki okullarda eğitim gören milyonlarca öğrencinin beden eğitimi ve spor yolu ile eğitimleri bugünkü eğitim anlayışının vazgeçilmez prensiplerinden biri olmaktadır (Açıkada, 1992: 941). Bu durum ülkemizin büyük kentlerinden en ücre köşelerine kadar dağılmış olan okullarda gerekli tüm yönetici ve öğretmenler için son derece önemlidir ve özellikle sınıf öğretmenleri ve beden eğitimi ve spor öğretmenlerine, çocuklarımızın, gençlerimizin beden ve ruhen sağlıklı, mutlu, dengeli, kişilik sahibi, ahlaki değerlere sahip ve üretici vatandaşlar olarak yetişmeleri konusunda, göz ardı edilemeyecek görevler ve sorumluluklar yüklemektedir (Özşaker ve Orhun, 2005: 51).

Ülkelerin temel amacı, geleceğin teminatı olacak çocuklarını en iyi şekilde yetiştirmek ve eğitim sistemlerini ona göre düzenlemektir. Eğitim dünyasında yaşanan gelişmelere paralel olarak Türk eğitim sisteminde de birtakım değişiklikler meydana gelmektedir. 2005 yılında yapılan program değişikliğiyle, çocuk eğitimin merkezine alınmış, çocuğun okula gelmekten ve orada bulunmaktan hoşnut olacağı düzenlemelere dikkat edilmiştir. Çocuğun ve çocukluk sürecinin önem kazandığı alanların başında eğitim kurumları gelmektedir. Eğitim kurumlarının amacı bilimsel, teknolojik ve sosyal değişimlere ayak uydurabilen ve bilişsel, duyuşsal, bedensel ve sosyal yönlerden gelişmiş bireyler yetiştirmektir (Kazu ve Aslan, 2014). Ülkemizde, 1997-1998 eğitim-öğretim yılından 2012 yılına kadar ilköğretimde 8 yıllık zorunlu eğitim uygulanırken bu tarihten itibaren eğitim sisteminde yapılan düzenleme ile birlikte 12 yıllık zorunlu eğitim sistemine kademeli olarak geçilmiştir. 12 yıllık zorunlu eğitim üç kademe olarak ayrılmış ve 4 + 4 + 4 şeklinde uygulanmaya başlanmıştır. Buna göre; birinci kademe; ilkokul (1.

2. 3. ve 4. sınıf), ikinci kademe; ortaokul (5. 6. 7. ve 8. sınıf) ve üçüncü kademe; lise (9. 10. 11. ve 12. Sınıf) olarak yapılandırılmıştır (MEB, 2012b). Düzenleme ile okula başlama yaşının 6 yaşından 5 yaşına indirilmesi, ikinci kademedeki mesleki yönlendirilmenin yapılması, ikinci kademe çeşitli seçmeli derslerin yer alması gibi değişiklikler uygulanmaya başlanmıştır (MEB, 2012a). Bu değişikliklerle birlikte ilkokulda okutulacak olan dersler, bu derslerin içerikleri ve ders saatleri ile ilgili değişikliklere gidilmiştir. Bu derslerden birisi de haftalık ders çizelgesinde yer alan “Oyun ve Fiziki Etkinlikler” dersidir. Bu ders daha önceki eğitim sisteminde yer alan “Beden Eğitimi” dersi kazanımlarıyla büyük oranda uyumaktadır. “Beden Eğitimi” dersi, isim değişikliğine gidilerek “Oyun ve Fiziki Etkinlikler” (OFE) dersi adını almıştır (MEB, 2012a). 2012-2013 eğitim öğretim döneminde yapılan değişikliğe ise beden eğitimi dersi kaldırılarak yerine oyun ve fiziki etkinlikler dersi getirilmiştir. Talim ve Terbiye Kurulu’nun 25/06/2012 tarihli ve 69 sayılı kararı ile kabul edilmiş olan “İlkokul ve Ortaokullarda Haftalık Ders Çizelgesi” incelendiğinde, oyun ve fiziki etkinlikler dersinin ilkokul 1., 2., ve 3. sınıflarda haftada 5 ders saati, 4. sınıfta ise haftada 2 ders saati olarak işleneceği tespit edilmiştir” (TTKB, 2015). “2012-2013 eğitim-öğretim yılından itibaren 1. sınıftan başlamak ve kademeli olarak üst sınıflarda uygulanmaya başlayan Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi için ders kitabı hazırlanmamış ancak Temel Eğitim Genel Müdürlüğü koordinesinde yürütülen Uluslararası İlham Projesi kapsamında “Fiziksel Etkinlik Kartları” ile “Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı” hazırlanarak ilkokul 1-4. sınıflarda kullanılmasının uygun olacağı belirtilmiştir.” “OFE dersinin kademeli olarak uygulanması kararlaştırıldığından 2015-2016 eğitim-öğretim yılı itibariyle süreç tamamlanarak ilkokulun tüm sınıflarında (1-4) bu dersin müfredattaki yerini almıştır. 2012-2013 eğitim öğretim yılından itibaren ilkokul 1, 2 ve 3. sınıflarda haftada 5; 4. sınıfta haftada 2 ders saati olarak okutulan “Oyun ve Fiziki Etkinlikler” dersiyle, öğrencilerimizin oyun ve fiziki etkinlikler yolu ile hayatları boyunca kullanacakları temel hareketler, aktif ve sağlıklı hayat becerileri, kavramları ve stratejileri ile birlikte bunlarla ilişkili hayat becerilerini ve değerleri geliştirerek bir sonraki eğitim düzeyine hazırlanmaları amaçlanmıştır” (MEB, 2012a).

“Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersinin, oyun ve spor yoluyla öğrenme temelli bir ders olması ve ortaokullarda uygulanan dersle hem içerik hem de alanda oluşturduğu algı bakımından bütünlük arz etmesi sebebiyle dersin adı Talim ve Terbiye Kurulu

Başkanlığının 12.09.2018 tarihli ve 123 sayılı Kararıyla “Beden Eğitimi ve Oyun” olarak değiştirilmiştir. Bu doğrultuda adı geçen derste uygulanacak öğretim programının adı “Beden eğitimi ve oyun dersi öğretim programı”, öğretim materyallerinin adları ise “Oyun oynuyorum derleme kitapçığı” ve “Beden eğitimi ve oyun dersi etkinlik kılavuzu” şeklinde değiştirilmiştir”. (<https://tegm.meb.gov.tr>).

Her ne kadar derslerin isimleri farklı da olsa OFE dersi ile Beden Eğitimi ve Spor dersi kazanımlar yönünden benzerlikler göstermektedir. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi kazanımları öğrencilere oyunlar yoluyla verilmektedir. Milli Eğitim Bakanlığının bu ders için hazırladığı öğretim programı incelendiğinde, dersin dayandığı temel ilkelere ilk sırayı Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi, “oyun yoluyla öğrenme temellidir” maddesi almaktadır (MEB, 2012b: 6). Oyun ve fiziki etkinlikler dersi ilkökul 1-4. sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin oyun oynama, fiziki etkinliklere katılma ve bu süreçlerde bedensel, zihinsel, kişisel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayacak tüm eğitim süreçlerini içeren bir derstir. Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu’nun 2. maddesinde ifade edilen Türk Millî Eğitiminin Amaçları esas alınarak hazırlanmıştır. Özetle bu ders, öğrencinin gelişimine oyun yoluyla katkı sağlamaktadır ve sınıf öğretmenleri tarafından verilmektedir. Bu dersin öğretmenlerinin sınıf öğretmeni olması özelliği ile beden eğitimi dersinden farklılaşmaktadır. Bu nedenle sınıf öğretmenlerinin sorumlulukları artmakta, öğrencilerin fiziki etkinlikleri ile ilgili önemli görevler düşmektedir. Kaliteli bir oyun ve fiziki etkinlikler dersi de etkili bir öğretmene ihtiyaç duymaktadır. Öğretmenin bilgi, yetenek ve ders öğretimindeki tutumları öğrenci öğreniminde oldukça önemlidir.

Ülkemizde, özelde beden eğitimi dersinin işlenişi, içeriğin uygun olarak verilmesi, uygulamaların düzeni, genelde ise öğretmen yetiştirme programlarındaki nitelik sorunu, okul içi görev ve görevlendirmelerde yaşanan kargaşa, öğretmenlerin mesleki gelişmelerinin izlenmesi ve hizmet içi faaliyetlerin yürütülmesinde yaşanan aksaklıklar gibi birçok konuda sorunlarla karşılaşıldığı bilinmektedir. Günümüzde beden eğitimi ve spor, ilkökul ve ortaokul döneminde temel eğitimin bir parçası olarak verilmektedir. Bu bağlamda öğrencilerin spor eğitimini tam olarak almaları onların bedensel, ruhsal ve toplumsal gelişmelerine önemli derecede katkı sağlamaktadır. İlkokul ve ortaokulda beden eğitimi, bir ders , bir eğitim etkinliği olarak kuramsal düzeyde

programlarda belli bir yer tutmakta ve bu derslere belirli bir süre de ayrılmaktadır. Fakat başka alanlarda olduğu gibi programlara giren ilke ve konular, uygulamadaki etkinlikler ve bunların gerçekleşme oranları arasında çok önemli boşluklar bulunmaktadır (Pehlivan ve Dönmez, 2005). Buradan hareketle sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersi ile ilgili yeterliklerinin öğrenilmesi varsa sorunlarının belirlenmesi ve çözüm önerilerinin sunulması dersin daha tutarlı ve etkili duruma getirilmesine katkı sağlayacağından dolayı konunun önemini arttırmaktadır.

1.1. Problem

Görev yapmakta olan sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersi beden eğitimi özel alan yeterliklerine sahip olma derecesi nasıldır?

1.1.1 Alt Problemler

- Sınıf öğretmenlerin cinsiyete göre beden eğitimi ve spor öğretmeni özel alan yeterliklerine sahip olma dereceleri arasında fark var mıdır?
- Sınıf öğretmenlerin yaşlarına göre beden eğitimi ve spor öğretmeni özel alan yeterliklerine sahip olma dereceleri arasında fark var mıdır?
- Sınıf öğretmenlerin meslekteki tecrübelerine göre beden eğitimi ve spor öğretmeni yeterliklerine sahip olma derecelerinde fark var mıdır?
- Sınıf öğretmenlerin mezun oldukları programa göre beden eğitimi ve spor öğretmeni yeterliklerine sahip olma derecelerinde fark var mıdır?

1.2. Sayıtlar

- Araştırmada kullanılan veri toplama aracını araştırmada görüşü alınan öğretmenlerin samimi ve doğru olarak cevaplandırılacağı düşünülmektedir.
- Ölçme araçlarının kapsam geçerliği için başvurulan uzman görüşlerinin yeterli olduğu kabul edilmektedir.

1.3. Sınırlıklar

- Bu araştırma ölçme araçlarındaki sorularla sınırlıdır.
- Bu araştırma ölçme aracına öğretmenlerin verdikleri cevaplarla sınırlıdır.
- Bu araştırma örnekleme yer alan grup ile sınırlıdır.
- Bu araştırma 2017-2018 Eğitim Öğretim yılı II. Yarıyılı (Bahar dönemi) ile sınırlıdır.

1.4. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersinde karşılaştıkları problemleri incelemek, dersin verimliliği hakkında fikir sahibi olmak ve sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersindeki yeterliklerini belirlemek ve çözüm önerileri sunmaktır.

2.GENEL BİLGİLER

2.1. Oyun

Günümüze kadar oyunun birçok tanımı yapılmış ve oyunun sadece eğlence, boş zamanları değerlendirme işlemi olarak görülmesiyle çocukların eğitimi için oyuna gereken önem verilmemiştir.

2.2.Oyun tanımları:

Oyun kavramı tanımlanırken birçok benzeşik tanımla karşılaşmaktadır, tanımlar incelendiğinde aşağıdaki şekilde sıralamak mümkündür.

Türk Dil Kurumuna göre oyun; “yetenek ve zekâ geliştirici, belli kuralları olan, iyi vakit geçirmeye yarayan eğlence” olarak tanımlanırken (www.tdk.gov.tr), oyun, çocuğun gelişimini destekleyen ve eğlendiren, haz veren, özgür iradeyle ve kendiliğinden yapılan ve gelişen, mutluluk veren, yorgunluk ve sıkıntılardan kurtarabilen etkinlikler şeklinde de tanımlanır (Aral vd. 2001: 8).

Oyun, insanların bedensel ve zihinsel yeteneklerini geliştirme amacını güden, hesap, dikkat, rastlantı ve beceriye dayanan, aynı zamanda da tat veren bir tür yarıştır. (Seyrek ve Sun, 1991).

Başka bir tanıma bakıldığında oyun; “fiziksel ve zihinsel yeteneklerle sosyal uyum ve duygusal olgunluğu geliştirmek amacıyla, gerçek hayattan farklı bir ortamda yapılan, sonunda maddi bir çıkar sağlanmayan, kendine özgü belirli kurallara sahip, sınırlandırılmış yer ve zaman içinde süren, gönüllü katılım yoluyla toplumsal grup oluşturan ve katılanları tümü ile etkisi altında tutan eğlenceli bir etkinliktir” (Tamer, 1982) şeklinde tanımlanmaktadır.

2.3. Tarihsel Süreç içerisinde Oyunla ilgili Görüşler

Oyunun tarihsel süreç içerisinde hep önemi vurgulanmış ve eğitim kurumlarında oyunla öğretime gereken önemin verilmesi üzerinde durulmuştur.

Süreç kronolojik olarak incelendiğinde; Platon (M.Ö.427-347), “çocuğun eğitiminde beden eğitiminin ve ruh eğitiminin birlikte yapılmasını önerip, çocuğun oyunla büyümesi gerektiği üzerinde dururken” Platon, “yetişkinin çocuğu aşırı engellemesinin zararlı olacağını ve çocukların yeteneklerinin keşfedilmesinde oyunun önemli bir yere sahip olduğunu” belirtmiştir.

Gazali (1058-1111), “oyunun çocuğun eğitiminde önemli olduğunu belirtir. Ona göre oyun, çocuğun belleğini yeniler, öğrenme gücünü artırır ve çocuğu dinlendirir” (Akandere, 2003). Gazali “çocuğun dinç ve zinde kalmasını sağlamanın, belleğini tazelemenin en uygun yolunun oyun olduğunu” söyler.

Comenius (1592-1671), oyunun çocuğun gelişiminde çok önemli bir öğrenme aracı olduğu görüşündedir. Comenius, çocuğun kişilik gelişimi ve ahlaki değerleri kazanmasında oyunun önemini vurgular. Ayrıca özgün bir ortamda çocuğun yaratıcılığının gelişeceğini belirtir.

Rousseau (1712-1778), insanın doğası gereği iyi bir varlık olduğunu ve kurumların insanı kötüleştirdiğini savunmaktadır. Ona göre insan özgür hareket etme eğilimindedir. Çocuğun yetenekleri doğrultusunda eğitilmesi gerektiğini vurgular. Eğitimin başlangıç noktasının aile olduğunu belirterek, ailede temelleri atılan eğitimin devlet tarafından sürdürülmesi gerektiğini vurgulamıştır.

Pestalozzi (1746-1827), oyunun amaçlı ve topluma yararlı olacak etkinlikler içermesi gerektiğini belirtir. Çok fazla doğal ortamına bırakılmamalıdır. Pestalozzi oyunu, Rousseau'nun düşüncelerine karşın zamanın sosyal tutumlarına uyarak doğal etkinliklerden çok, amaçlı, topluma yararlı şekilde ele almıştır.

Pestalozzi, çocuğun içinde onu etkinliğe iten, harekete yönelen bir gücün var olduğunu, bu itici güçle çocuğun yerinde durmadığını ve durmadan kıpırdadığını belirtmiştir (Akandere, 2003).

Froebel (1782-1852), oyunun çocuğun en içten, gerçek ve kendini anlatma biçimi olduğu görüşündedir (Akandere, 2003). Çocuk oyun ortamında hem eğlenir hem de öğrenir. Froebel, çocuğun tüm gelişim alanlarını etkileyen oyunun, aynı zamanda çocuğun iç dünyasını yansıtan bir ayna ve yetişkinlerle iletişim kurma aracı olduğunu söylemektedir.

Lazarus'a göre oyun, kendiliğinden ortaya çıkan, hedefi olmayan, mutluluk getiren bir aktivitedir (Aral, Gürsoy, Köksal, 2001:8). Bir başka tanıma göre ise oyun,

bazı örnek durumlar meydana getirerek, tecrübe ve tasarlama yoluyla gerçeği öğrenen insan yeteneklerinin çocuksu ortaya çıkışıdır (Arnold, 1979; Akt: Poyraz, 2003:136).

Montessori'ye (1870-1952) göre, oyun çocuğun işidir. Yani öğrenmeyi çağrıştıran etkinliklerdir. Montessori eğitimde ödül-ceza uygulamasının iç disiplin kazanımını zorlaştırdığını vurgulamıştır. Oyunda çocuğun arkadaş seçimine ve oyun seçimine kararı çocukların vermesine fırsat tanımak gerektiği üzerinde durmaktadır. Montessori, yetişkinin çocukla birlikte oyun oynamasına önem vermiştir. Eğitim materyalleriyle çocukların öğrenmesine yönelik oyunların oynanabileceğini belirtmiştir. Montessori, hayali oyunlara pek önem vermemiş oyunun bir amacı olması gerektiğinin üzerinde durmuştur (Sevinç, 2005).

John Dewey'e (1859-1952) göre, ezberlemenin yerine çocuğun yaparak yaşayarak öğrenme ortamı içine alınmasının önemli olduğunu savunur. Bu nedenle oyunda böyle bir ortam hazırlar (Koçyiğit ve diğ, 2007).

2.4. Oyunun Çeşitleri ve Özellikleri

Çocuk oyunları başlıca iki şekilde sınıflandırılmaktadır. Birincisi, betimleyici sınıflandırmalar, ikincisi ise tipolojik sınıflandırmalardır. Çocuk oyunları konusundaki betimleyici sınıflandırmalar, çocuğun kendi çevresinde oyun kurmasını kapsamaktadır. Bunun yanında tipolojik sınıflandırmalar ise çocuğun nasıl oyun oynar ve yeni oyun kuramları kurabilme becerisini, kapsayan oyunlardır (Lombard, 2000, s.48).

Hurlock (1956)'un sınıflandırması da örnek olarak verilebilir. Bunlar;

1. Özgür ve doğaçlama oyun,
2. Mış gibi oyunlar,
3. Yapıcı oyunlar (resim çizme, müzik, yazma v.b.),
4. Koleksiyonculuk,
5. Spor,
6. Okuma,
7. Sinema,
8. Radyo,
9. Televizyon olarak sıralanabilir.

Oyun alanında yapılmış alışlagelmiş sınıflandırmaların doyurucu olmaktan uzak olduğunu ifade eden Piaget, (1972) yeni bir sınıflandırma önermiştir. 0-4 yaş arasında görülen “pratik oyunlar”, 4-7 yaş arasında görülen “sembolik oyunlar” ve 7-11 yaş arasında görülen "kurallı oyunlar olarak yapılabilen bu sınıflandırma, oyun çeşitleri göz önüne alındığında oldukça yetersiz görünmektedir.

Fiziksel aktivitelerin tümünü sınıflandırma denemeleri beden eğitimi üzerine çalışan bazı araştırmacılar tarafından da yapılmaktadır. Yapılan bu sınıflandırmaların içinde bazen çocuk oyunlarının da yer aldığını görülmektedir. Nichols (1990)'ın sınıflandırması bu tür bir çalışmaya örnek olarak verilebilir.

a. Bireysel etkinlikler

- Küçük malzemeyle hareket,
- Eğitsel cimnastik,
- Atletizm.

b. Dans ve ritmik etkinlikler

- Dans eğitimi ve ritmik etkinlikler,
- Yaratıcı dans,
- Şarkılı oyunlar, Amerikan ve uluslararası halk dansları,
- Küçük malzemeyle ritmik etkinlikler.

c. Eğitsel oyunlar ve takım sporları

- Koşu ve kovalamaca oyunları,
- Top ve diğer nesnelerin kullanıldığı oyunlar.

Genellikle üç değişik dayanaktan biri göz önüne alınarak oyun sınıflandırmaları yapılmaktadır. Oyunun içeriğine, oyunun kökenine ya da oyunun yapısına göre bu sınıflandırmalar belirlenmektedir (Çelen, 2002: 26).

Gross'a oyunun içeriğinin temel alındığı başka bir sınıflandırma yapmıştır (Çelen, 2002: 26-27):

- Duyusal oyunlar (ıslık çalma),
- Motor oyunlar (taş oyunu, koşma v.b.),
- Entelektüel oyunlar (imgeleme ve merakı kullanan oyunlar),
- Duyguyla ilgili oyunlar,
- Deneysel oyunlar veya genel fonksiyonlu oyunlar,

- Özel fonksiyonlu oyunlar (kavga etme, kovalama, sosyal fonksiyonlu oyunlar, taklit oyunları).

Oyunların kökenine göre yapılan sınıflandırma ise Querat'a aittir (Çelen, 2002: 27):

1. Kalıtımsal oyunlar (kavga, avlanma, takip etme),
2. Taklit oyunları:
  - a. Toplumsal sürekliliği sağlayan oyunlar (ok, yay), b. Doğrudan taklit oyunları.
3. Hayali oyunlar:
  - a. Şeylerin şekil değişimi,
  - b. Oyuncakların animasyonu,
  - c. Hayali oyuncak yaratımı,
  - d. Hikâyelerin dramatisasyonu.

Yukarda açıklanan oyun çeşitlerinde görüldüğü gibi oyunu sınıflandırmak kolay değildir bundan dolayıdır ki oyunu sınıflandırırken çeşitlilik nedeniyle daha esnek olunmalıdır.

2.4.1. Türkiye’de Oyunun Sınıflandırılması

Ülkemizde kurallı grup oyunları çoğu zaman bir sınıflandırma yapılmadan dağınık bir biçimde bir araya getirilmiştir. Az sayıdaki bazı çalışmalarda da oyunların (kurallı grup oyunlarının) sınıflandırılmasının denendiğini görmekteyiz. Bu konuda karşımıza çıkan örnekler; Arsunar, Boratav, And, Özhan ve Baran'a aittir.

Söz konusu sınıflandırmalar sırasıyla şöyledir:

Arsunar'ın (1955:4) çocuk oyunları sınıflandırması:

- 1) Türkülü oyunlar,
- 2) Ezgili oyunlar,
- 3) Düz oyunlar (Yani türküsüz ve ezgisiz oyunlar).

Arsunar (1955:6) oyunların “cemiyyet seviyelerine göre” de bir sınıflandırmasını yapmıştır:

- 1) Şehir ve kasabalardaki çocuk oyunları,
- 2) Köylü ve dağlıların çocuk oyunları,
- 3) Oymaklardaki çocuk oyunları.

Boratav'ın (1973:288-289) genel olarak oyun sınıflandırması :

I-Sadece çocuklara özgü oyunlar. (A-C)

a. Büyüklerin küçükler için çıkardığı oyunlar,

b. Çocukların söz oyunları,

c. Takım halinde, danslı, türkölü oyunlar, ve basit taklit oyunları.

II. Tahlili, kumar, fal, niyet oyunları; büyüklük ve törelük oyunlar. (D-F)

d. Talih oyunları,

e. Kumar oyunları,

f. Niyet ve fal oyunları.

III. Beceri ve güç oyunları. (H-R)

g. Asıl beceri oyunları;

h. Utmalı beceri oyunları;

ı. Cimnastikli ve ritmik oyunlar;

i. Asıl güç oyunları;

j. Güç ve beceri karmaşık oyunlar.

k. Zeka oyunları. (M-R)

l. Aldatmaca, yutturmaca oyunları;

m. Bellek gücü, düşünme çevikliği, sezinleme oyunları;

n. Saklamaca ve saklambaç oyunları;

o. Çizgili oyunlar;

p. Taş oyunlar;

r. Başkaca zeki oyunları.

And'ın (1974) genel olarak oyun sınıflandırması:

a. Aşık oyunları,

b. Yüzük oyunları,

c. Top oyunları,

d. Değnek oyunları,

e. Taş ve gülle oyunları,

f. Koşma-kovalama-kurtarma-zor kullanma oyunları,

g. Atlama-sıçrama-oranlama oyunları,

h. Saklama-saklanma-oranlama oyunları,

1. Dilsiz-şşırtma-şaka oyunları,
- i. Dramatik nitelikte-büyülük-törenselsel oyunlar,
- j. Çeşitli oyunlar,

Özhan'ın (1990) çocuk oyunları sınıflandırması:

- a. Aşık oyunları,
- b. Atlama, sıçrama, sekme oyunları,
- c. Değnek Oyunları,
- d. Dilsiz, şşırtma oyunları,
- e. Dramatik oyunlar,
- f. Ezgili oyunlar,
- g. Koşma, kovalama, kapma oyunları,
- h. Saklama, saklanma oyunları,
  1. Taş oyunları,
  - i. Top oyunları,

Baran'ın (1993) çocuk oyunları sınıflandırması:

- A. Gönlü hoş eden oyunlar:
1. Gelişigüzel oyunlar,
  2. Taklit oyunları,
  3. Donatım oyunları,
  4. Tekerlemeli oyunlar,
  5. Türkülü oyunlar,
  6. Orta oyunları,
  7. Falımsı oyunlar,
  8. Vuruşmalı oyunlar,
- B. Usu geliştiren oyunlar:
1. Şşırtmalı oyunlar,
  2. Bilmeceli oyunlar,
  3. Resimli oyunlar,
  4. Dilsiz oyunları,
  5. Ütümlü oyunlar.

C. Bedeni eğiten oyunlar:

1. Sportif oyunlar,
2. Avla ilgili oyunlar.

2.5. Eğitsel Oyunların Önemi ve Amacı

Oyun, erken çocukluk ve ilköğretimde ki temel eğitimde bir eğitim aracı olduğu gibi eğitimin tüm dallarında ve beden eğitimi dersinde öğretim metodu işlevini görmektedir. Temel eğitimde kişi düşünerek öğrenmez. Kazanımlarına göre öğrenme gerçekleşir. Çocukların gerçek hayatta karşılaşacağı durumlarda nasıl davranması gerektiğini gösteren gerçek durumlardan örnekler oluşturan oyunlar, bir eğitim yoludur (Hazar, 1996: 24).

Ayrıca, çocuk, kavramları, cisimleri, toplumsal kuralları, haklarını ve mücadele etmeyi oyun içerisinde algılar, sonra anlar, sonra da öğrenir ve geliştirir. Oyun, fiziksel, sosyal, zihinsel, psikolojik ve duygusal yönden çocuğu etkiler ve gelişmesine katkıda bulunur (Özer vd, 2006).

Çocuğa güçlükle öğretilen pek çok kural, oyun esnasında daha kolay öğretilir. Çocuklar öğrenme, karar verme, işbirliği, sıralama, düzenleme, paylaşma, başkalarının hakkına saygı gösterme, yardımlaşma gibi pek çok kural ve kavramı oyun sırasında farkına varmadan öğrenir ve benimser (Çoban ve Nacar, 2006).

Oyun, bir yandan çocuğun fiziksel ve zihinsel yapısını geliştirirken, diğer yandan da onun nesnel dünyasıyla ilişki kurmasını, özgürlük ve bireysellik kazanmasını sağlayan daha sonra da toplumsallaşmasına büyük ölçüde yardımcı olan çok önemli bir etkinliktir (Uluğ, 1999). Çocuğun oyun sırasında gerçek yaşama benzer ya da hayali oyun sahneleri yaratması, farklı birçok olay ve sorunu ortaya koymasını ve oyun içinde kararlar vermesini sağlar. Bu durum, çocuğun sorulara yanıt bulması için bilişsel yeteneklerini kullanmasını yeni durum ve sorular için bilişsel gelişim düzeyini artırmasını sağlar. Ayrıca oyunların birçoğu hayal ürünü olduğundan ve yaratıcı gücü zorladığından, çocukta var olan yaratıcılık becerisinin gelişimine olumlu katkı sağlayacaktır (Çoban ve Nacar, 2006).

Oyun, çocuğun fiziksel ve zihinsel yapısını geliştirirken, öte yandan da toplumsallaşmasını sağladığı gibi toplum için de özgür bir birey olmasını sağlar. Bu noktada planlı olmasa da bireyin yaratıcılık becerisi de gelişim gösterecektir. Çünkü

yaratıcılık eski olandan hareketle yeniye ulaşmak, yeni çözüm yolları bulmak ve olaylara yeni ve orijinal bir gözle bakmaktır. Ayrıca oyunların amaçlı ve planlı bir şekilde tasarlanmasında bireylerde var olan yaratıcılık becerilerinin daha kolay ve sistemli bir şekilde ortaya çıkarılacağı da açıktır (Ayan ve Dündar, 2009).

Oyun çağındaki çocuklar, oyunla daha kolay öğrenirler. Bu oyunlar için gerekli araçların ve oyunun oynanacağı alanın seçimi oldukça önemlidir. Oyunun kuralları öğrenciler için anlaşılır olmalı ve öğretmen tarafından en ince ayrıntılarına kadar dikkatle anlatılmalıdır. Konu alanlarına göre düzenlenen oyunlarla dersler daha öğretici, ilginç ve neşeli hâle getirilebilir (Kaptan ve Korkmaz, 1999).

2.6. Oyunun Gelişim Alanlarına Etkisi

Oyunun gelişim alanlarının hemen hepsine katkı sağlaması, çocuğun gelişiminin ve eğitiminin bir bütün olarak en iyi şekilde devam etmesi açısından önemlidir.

Psikolojik açıdan, çocuğun duyguları çok çabuk iniş ve çıkışlar gösterir (Sargın, 2001). Çocuk oyun ile duygularını kontrol etmeyi öğrenir. Oyunda çocuk, yetişkinin ve dış dünyanın baskısı olmaksızın birçok çatışma ve problemlerini ortaya koyup ilgili duyguları bastırılmadan yaşama fırsatı yaratabilmektedir. Çocuk ben merkezli hareket eder ve bunu çoğu zaman oyuna yansır. Çocuk oyun oynayarak paylaşım duygusu gelişir. Gelişim aşamalarına bağlı olarak da bencillikten işbirliğine yönelir. Oyun oynama, özellikle koşma, atlama, tırmanma, sürünme gibi fizik gücü gerektiren oyunlar, çocuğun vücut sistemlerinin (solunum, dolaşım, sindirim, boşaltım gibi) düzenli çalışmasını sağlar. Vücuttaki fazla yağların yakılması, kasların güçlenmesi, iç salgı bezlerinin daha düzenli çalışması gibi özellikle büyümeye ilişkin işlevlerin yerine getirilmesi, vücudun hareketini gerektiren bu oyunlarla sağlanır (Baykoç Dönmez, 2000).

Psikomotor gelişimde bazı yeterliliklerin kazanılması gerekmektedir. Bu yeterliklere ulaşıldığı zaman psikomotor gelişme büyük ölçüde tamamlanmış olur. Bunlar; birlikte hareket edebilmek, güç, tepki ve hızı, dikkat, denge, esnekliktir. Bu yeterliklerin kazanılmasında oyun çok önemli bir araçtır. Hareketli oyunlar ile her çocuk gelişimine özgü ölçüde bu yetenekleri kazanabilmektedir. Oyunda çocuk dikkatini toplamayı koordinasyonu sağlamayı öğrenir. Tepki hızını kontrol etme ve denge kazanma becerileri gelişir. Kum, kil, su, hamur, kesme, yapıştırma, çizme, boyama, vb.

oyunlar çocukların küçük kaslarının gelişimine çok önemli katkılar sağlamaktadır. Bu tür oyunlar özellikle koordinasyon gerektiren etkinlikler olduğundan, çocuklarda el ve göz koordinasyonunun gelişimine önemli katkılar sağlarlar. (Doğanay, 1998; akt. Pehlivan, 2005:19).

Sosyal gelişim, doğumdan itibaren başlayan, yaşam boyu devam eden, kişinin başkalarıyla iyi ilişkiler kurmasını ve içinde yaşadığı topluma uyumunu sağlayan bir süreçtir (Arı ve Diğerleri, 2002). Çocuk toplum kuralları ve gereklerini en kolay ve zararsız biçimde oyun sırasında öğrenir. Sırasını beklemek, paylaşmak, başkalarının hakkına saygı duymak, hakkına ve eşyasına sahip çıkmak, kurallara ve sınırlamalara saygı göstermek, düzen ve temizlik alışkanlıklarını edinmek, söylenenleri dinlemek, kendini ifade edebilmek gibi davranışları hep oyun sırasında öğrenir (Doğanay, 1998; akt. Pehlivan, 2005:19). Oyun, çocuğa çevresini araştırma, objeleri tanıma ve problem çözme imkânı sağlamaktadır. Çocuk bu yolla büyüklük, şekil, renk, boyut, ağırlık, hacim, ölçme, sayma, zaman, mekân, uzaklık, uzay gibi pek çok kavramı ve eşleştirme, sınıflandırma, sıralama, analiz, sentez ve problem çözme gibi birçok zihinsel işlemleri de öğrenir (Akandere, 2003).

Oyunda çocuğun duyulan gelişir ve bilişsel yönden katkıları yadsınamaz derecede büyüktür Büyük-küçük, ince-kalın, sıcak-soğuk, tatlı-ekşi, duyuşsal olarak fark edilen kavramları öğrenir. Merak, mantık yürütme yetenekleri gelişir. Oyunda çocuk okuma yazma için hazırlık yapar. Oyun içerisinde çocuk, zihnini kullanarak problem çözme becerisini geliştirir (Akandere, 2003).

Oyunun duyuşsal yönünü aile tutumları etkilemektedir. Çocuk aileden aldığı birçok duyuşsal tutum ve davranışları oyun ortamına yansıtmaktadır. Çocuk oyun ortamında olumsuz duyuşlarını dışa vurma fırsatı bulmakla birlikte, çoğu zaman bu olumsuzluklardan arınarak rahatlama sağlamaktadır. Çocuk, yaşamında gözlediği anne ile çocuk baba ile çocuk, öğretmen ile çocuk, anne ile baba gibi toplum içinde birden fazla rol üstlenen bireylerin birbirleriyle duyuşsal ilişkileri ve tepkileri oyunda yaşayabilmekte, bir annenin çocuğu ile olan duyuşsal ilişkisini kendi ailesinde gözlemlediği gibi ortaya koyabilmektedir (Pehlivan, 2005).

İletişimin sembollerle ifade edilen kısmı olan dil çocuğun yaşama başlamasıyla önce alıcı, sonra ifade edici şekilde gelişmektedir. Çocuk dili kullanırken hem karşıdakinin ifadelerini anlamak hem de kendini karşı tarafa ifade etmek zorundadır.

Kendi başına oyun oynayan bir çocuk çoğu zaman oyuncağıyla konuşur, dertleşir veya oyuncağına yüklediği rolün gereği olan ifadelerde bulunur. Sosyal oyunlarda ise dili kullanma gereği daha da fazla ön plana çıkar. Oyun ortamında çocuk yeni şeyler ortaya koyar. Hayal dünyasını oyuna yansıtır. Çocuk çevresinde gördüklerini oyuna yansıttığı gibi yeni keşfettiği tutum ve davranışları da oyuna katar. Genelde çocuk gerekli ortam ve malzemeyi bulduğunda yaratıcılığa yönelmektedir. Artık materyallerle yapılan oyun malzemeleri ve bunlarla oynanan oyunlarda çocuk, sürekli kendi istek ve becerilerini oyuna yansıttığı için özgüvenleri de gelişmektedir. Zamanla kendine geliştirdiği yöntemleri günlük problemlere uygulamak için oyunda denemeler yapan çocuk gerçek hayat içinde bir hazırlık yapmaktadır. Oyun, çocukların kendini tanıma, keşfetme, anlatma, psikolojik olarak bir rahatlama aracı olmasından dolayı bireyi tanıma tekniği ve tedavi yöntemi olarak da kullanılmaktadır. İlkokul dönemindeki çocuklarının gelişim özellikleri ve dikkat süreleri düşünüldüğünde, bu çocuklar kazandırılmak istenen fiziki etkinlikler kazanımları eğlenceli bir yolla kazandırılmalıdır. Buna bağlı olarak sadece oyun etkinliklerinin değil tüm etkinliklerin oyunlaştırılarak yapılması gereği ortaya çıkmaktadır (Koçyiğit ve diğ., 2007).

2.7. İlkokullarda Oyun Ve Fiziki Etkinlik Önemi

Fiziksel aktivite günlük yaşam içerisinde kas ve eklemlerimizi kullanarak enerji tüketimi ile gerçekleşen, kalp ve solunum hızını arttıran ve farklı şiddetlerde yorgunlukla sonuçlanan aktiviteler olarak tanımlanabilir.(hsgm.saglik.gov.tr)

Oyun ve fiziki etkinlik kavramları birleştiğinde ise ortaya hem oyun oynayıp hem fiziksel etkinlik yapan bireylerin birçok açıdan geliştirilebilme fırsatı ortaya çıkmaktadır. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi eğitimde farklı boyutlarda gelişim elde edebilmek için biçilmiş kaftandır.

Öğrencileri tek yönlü değil çok yönlü geliştiren OFE dersine katıldıklarında onları fiziksel, duygusal, sosyal, zihinsel vb. özelliklerini geliştirme ve bunlara bağlı sağlığını iyileştirme fırsatlarını elde etmektedir. Bu nedenle, öğrencilerde ilkokuldan itibaren oyun ve fiziki etkinliklere düzenli katılım alışkanlığı geliştirme ve bunlara bağlı bilgi birikimini edinme, genel eğitimin önemli hedeflerinden biridir (MEBa, 2012).

Öte yandan fiziksel aktivitenin sağlık açısından artılarına bakacak olursak; egzersiz ve fiziksel aktivite daha iyi fiziksel ve zihinsel sağlığa ulaşmaya yardımcı olur,

yaşam kalitesini artırır ve bu da ömrü uzatır. Düzenli ve orta şiddetteki fiziksel aktivite ile kronik hastalıkların ve düzensizliklerin oluşması riski azalmakta ve bağışıklık sistemi de bundan olumlu yönde etkilenmektedir (Şahin, 2002). Düzenli fiziksel aktivite, çocukların ve gençlerin sağlıklı büyümesi ve gelişmesinde, istenmeyen kötü alışkanlıklardan kurtulmada, sosyalleşmede, yetişkinlerin çeşitli kronik hastalıklardan korunmasında veya bu hastalıkların tedavisinde veya tedavinin desteklenmesinde, yaşlıların aktif bir yaşlılık dönemi geçirmelerinin sağlanmasında bir başka deyişle tüm hayat boyunca yaşam kalitesinin artırılmasında önemli farklar yaratabilmektedir (beslenme.gov.tr).

Okullarda beden eğitimi ve spor programlarının amacı, sadece elit sporcular yetiştirmek değil, daha çok çocukların fiziksel olarak aktif bir yaşam tarzını benimsemelerini sağlamaktır. Ülkemizde, her tür ve her kademede okullarda eğitim gören milyonlarca öğrencinin beden eğitimi ve spor yolu ile eğitimleri bugünkü eğitim anlayışının vazgeçilmez prensiplerinden biri olmaktadır (Açıkada, 1992: 941). Bu durum ülkemizin büyük kentlerinden en ücra köşelerine kadar dağılmış olan okullarda gerekli tüm yönetici ve öğretmenler için son derece önemlidir. Özellikle sınıf öğretmenleri ile beden eğitimi öğretmenlerine, çocuklarımızın, gençlerimizin beden ve ruhen sağlıklı, mutlu, dengeli, kişilik sahibi, ahlaki değerlere sahip ve üretici vatandaşlar olarak yetişmeleri konusunda, ihmal edilmeyecek görevler ve sorumluluklar yüklemektedir (Özşaker ve Orhun, 2005: 51).8

2.8. Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi (OFE)

Milli Eğitim Bakanlığı, Talim Terbiye Kurul Başkanlığı'nın 25.06.2012 tarih ve 69 sayılı kurul kararına göre İlköğretim Kurumları Haftalık Ders Çizelgesi'ne göre 2012-2013 eğitim öğretim yılından itibaren 1. ve 5. sınıflardan başlanmak üzere kademeli olarak Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programının (OFE) uygulamaya konulmasına karar verilmiştir. OFE dersi öğretim programı "beden eğitimi dersi öğretim programındaki" yapılandırmacı eğitim anlayışının sürdürüldüğü bir içerikte hazırlanmış ve 1., 2. ve 3. sınıflarda haftada 5 ders saati 4. Sınıflarda ise haftada 2 ders saati olarak uygulamaya konulmuştur. (Topkaya, 2013). Ancak "Oyun ve Fiziki Etkinlikler" dersinin haftalık ders dağılımında, ders saatlerinin arttırılmış olması, OFE dersinin çocukların

gelişimini olumlu etkilemesini sağlamaya tek başına yetmeyecektir (Topkaya, 2013). Öncelikle bu dersi vermekte olan sınıf öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki etkinlikler dersinin haftalık beş saatini verimli ve amaca dönük kullanabilecek bilgi, beceri ve deneyime sahip olmaları gerekmektedir. Bunun için sınıf öğretmeni adaylarının eğitimleri sırasında, sınıf öğretmenlerinin ise hizmet içi eğitimlerle kendilerini iyi geliştirmiş olmaları son derece önemlidir. Bu konuda yapılacak öncelikli iş Milli Eğitim Bakanlığı Temel Eğitim Genel Müdürlüğünün yayınladığı ve uygulamasının zorunlu olduğu OFE dersi öğretim programını özümsemek, içselleştirmek ve samimi olarak hayata geçirmektir (Topkaya, 2013).

DERSLER		SINIFLAR							
		İLKOKUL				ORTAOKUL			
		1	2	3	4	5	6	7	8
ZORUNLU DERSLER	Türkçe	10	10	8	8	6	6	5	5
	Matematik	5	5	5	5	5	5	5	5
	Hayat Bilgisi	4	4	3					
	Fen Bilimleri			3	3	4	4	4	4
	Sosyal Bilgiler				3	3	3	3	
	T.C. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük								2
	Yabancı Dil		2	2	2	3	3	4	4
	Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi				2	2	2	2	2
	Görsel Sanatlar	1	1	1	1	1	1	1	1
	Müzik	1	1	1	1	1	1	1	1
	Oyun ve Fiziki Etkinlikler	5	5	5	2				
	Beden Eğitimi ve Spor					2	2	2	2
	Teknoloji ve Tasarım							2	2
	Trafik Güvenliği				1				
	Bilişim Teknolojileri ve Yazılım					2	2		
	Rehberlik ve Kariyer Planlama								1
İnsan Hakları, Yurttaşlık ve Demokrasi				2					
ZORUNLU DERS TOPLAMI		26	28	28	30	29	29	29	29
SEÇMELİ DERSLER	Din, Ahlak ve Değerler	Kur'an-ı Kerim (4)				2	2	2	2
		Peygamberimizin Hayatı (4)				2	2	2	2
		Temel Dinî Bilgiler (2)				2	2	2	2
	Dil ve Anlatım	Okuma Becerileri (1)				2	2		
		Yazarlık ve Yazma Becerileri (4)				2	2	2	2
		Yaşayan Diller ve Lehçeler (4)				2	2	2	2
	Yabancı Dil	İletişim ve Sunum Becerileri (1)						2	2
		Yabancı Dil (Bakanlar Kurulu Kararı ile Kabul Edilen Diller) (4)				2	2	2	2
		Bilim Uygulamaları (4)				2	2	2	2
	Fen Bilimleri ve Matematik	Matematik Uygulamaları (4)				2	2	2	2
		Çevre Eğitimi (1)						2	2
		Bilişim Teknolojileri ve Yazılım (2)						2	2
	Sanat ve Spor	Görsel Sanatlar (Resim, Geleneksel Sanatlar, Plastik Sanatlar vb.) (4)				2/(4)	2/(4)	2/(4)	2/(4)
		Müzik (4)				2/(4)	2/(4)	2/(4)	2/(4)
		Spor ve Fiziki Etkinlikler (Alanlara Göre Modüller Oluşturulacaktır) (4)				2/(4)	2/(4)	2/(4)	2/(4)
		Drama (2)				2	2		
Zekâ Oyunları (4)					2	2	2	2	
Sosyal Bilimler	Halk Kültürü (4)				2	2	2	2	
	"Şehrimiz ..." (1)				2	2	2	2	
	Medya Okuryazarlığı (1)						2	2	
	Hukuk ve Adalet (1)					2	2	2	
	Düşünme Eğitimi (2)						2	2	
Seçilebilecek Ders Saati Sayısı						6	6	6	6
SERBEST ETKİNLİKLER		4	2	2					
TOPLAM DERS		30	30	30	30	35	35	35	35

Şekil 1: İlk ve Orta Okul programında yer alan dersler ve saatleri

2.8.1. Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı'nın Yapısı

Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi, ilkokul 1-4. sınıflarda okuyan öğrencilerin oyun oynamalarına, fiziki etkinliklere katılmalarına ve bu süreçlerde bedensel, zihinsel, kişisel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayacak tüm eğitim süreçlerini içerir. Bu eğitim sürecinde öğrencilerin yaş düzeyi, hazırbulunuşlukları, ilgileri, beklentileri, yöresel özellikler gibi etkenlerin dikkate alınması öngörülmüştür. Ders, öğrencilerin yaşına ve fiziksel özelliklerine uygun fiziksel etkinliklere katılacağı ve oyun oynayacağı şekilde planlanır. Bu doğrultuda Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi, ilkokul 1-4. sınıflar düzeyindeki öğrencilerin gelişim ihtiyaçları ve eğitim öncelikleri göz önüne alınarak “Hareket Yetkinliği” ve “Aktif ve Sağlıklı Hayat” olmak üzere iki temel öğrenme ve gelişim alanı üzerine tasarlanmıştır. İki öğrenme alanını dokuz adet öğrenme çıktısı desteklemektedir. Sarmal bir yapıda olan sınıf düzeylerine özgü kazanımlar, Program çıktılarında yola çıkılarak oluşturulmuştur. Program'ın yapısındaki önemli unsurlardan birisi Program amaçlarına ulaşmada öğretmenlere ve öğrencilere yol gösterici olması beklenen “Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK)” dir. Ders kazanımları ile ilişkilendirilen Fiziksel Etkinlik Kartları, oyunlaştırılmış hareket becerileri ve oyunları görsel destekli olarak sunmaktadır (MEB, 2017).

2.8.2. Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Temel İlkeleri

Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersinin dayandığı temel ilkeler aşağıda sunulmuştur:

- Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi oyun yoluyla öğrenme temellidir.
- Öğrencilerin gelişimi bir bütün olarak ele alınmıştır.
- Öğrenci merkezli ortamlarda, öğrencilerin kendi öğrenmelerini yapılandırmalarına imkân verir.
- Süreç ağırlıklıdır.
- Gelişimsel ve sarmal bir yapıdadır.
- Esnek bir yapıdadır.
- Temalar/konular istenilen kazanımlara ulaşmada sadece bir araçtır.

- Öğrencilerin eğitiminde çevresi ve diğer kişilerle deneyimleri önemlidir.
- Öğrenme öğretme ortamlarında bireysel, eşli ve grupla çalışmalar (etkinlikler) dengeli bir şekilde sunulur.
- Yenilikçi, eleştirel ve yansıtıcı düşünme ön plandadır.
- Evrensel ve toplumsal değerlere yer verilmiştir.
- Centilmence oyun ve mücadele anlayışı geliştirme önemsenmiştir.
- Öğretmene özgürlük tanınmış, kendi özgürlüğünü katmasına fırsatlar sunulmuştur.
- Tüm öğrencilerin katılımı önemlidir.
- Çevreye ve doğaya duyarlılık önemlidir.
- Eğlenerek öğrenme ortamı sunar.
- Değerlendirme süreci çok yönlüdür.
- Aktif ve sağlıklı hayat alışkanlığı kazandırır (MEB,2017).

2.8.3. Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı Genel Amaçları

Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersinin amacı, 1739 sayılı Millî Eğitim Kanunu'nda belirtilen Türk Millî Eğitimi'nin Genel Amaçları ve Temel İlkeleri doğrultusunda öğrencilerin oyun ve fiziki etkinlikler yolu ile hayatları boyunca kullanacakları temel hareketler, aktif ve sağlıklı hayat becerileri, kavramları ve stratejileri ile birlikte bunlarla ilişkili hayat becerilerini ve değerleri geliştirerek bir sonraki eğitim düzeyine hazırlanmalarını sağlamaktır.

Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersini alarak ilkokuldan mezun olan öğrencilerin, ders amacı doğrultusunda aşağıdaki amaçlara ulaşmaları beklenmektedir:

1. Temel ve birleştirilmiş hareket becerilerini, basit kurallı oyun ve fiziki etkinliklerde etkili ve öz güvenle kullanır.
2. Hareket becerileri ile ilgili kavramları kullanır.
3. Oyun ve hareket stratejilerini ve taktiklerini kullanır.
4. Sağlıklı olmak ve fiziksel uygunluğunu geliştirmek için oyun ve fiziki etkinlik kavramlarıyla ilkelerini açıklar.

5. Sağlıklı olmak ve fiziksel uygunluğunu geliştirmek için oyun ve fiziki etkinliklere istekle düzenli olarak katılır.

6. Oyun ve fiziki etkinlik dersinde, kültürel birikimimiz ve değerlerimizle ilgili aşağıdaki amaçlara ulaşılır:

a. Kültürümüze ve başka kültürlere ait geleneksel oyunlar ile dansları tanır ve uygular.

b. Bayram, kutlama ve törenlere isteyerek katılır.

7. Oyun ve fiziki etkinliklerde kendini tanıma, bireysel sorumluluk, kendine güven ve zaman yönetimi becerilerini geliştirir.

8. Oyun ve fiziki etkinliklerde iletişim becerileri, iş birliği, adil oyun, sosyal sorumluluk, liderlik, doğaya duyarlılık ve farklılıklara saygı özelliklerini geliştirir.

9. Oyun ve fiziki etkinliklerdeki deneyimlerini problem çözme, hedef belirleme, plan yapma vb. süreçlerde kullanır (MEB, 2017).

2.8.4. Fiziksel Etkinlik Kartları

Fiziksel etkinlik kartları sarı ve mor kart gruplarından oluşmaktadır. Sarı kart grubunda “Öğretmen Kartı”, “Temel Hareket Becerileri ve Kavramları Kartı”, “Birleştirilmiş Hareket Kartları”, “Sağlık Anlayışı Kartları”, “Spor Engel Tanımaz Kartı”, “Hareket Yetkinliği Kartı” ve “Fiziksel Etkinlik ve Beslenme Piramidi Kartı” vardır. Mor kart grubunda ise “Öğretmen Kartı”, “File ve Raket Oyunları”, “Hücum Oyunları”, “Vurma ve Yakalama Oyunları”, “Etkin Katılım”, “Sağlık Anlayışı” ve “Spor Engel Tanımaz” kartları vardır. Öğretmen kartları diğer kartların kullanımı için yol göstericidir. Ayrıca, her bir kartta, kartı kullanırken nelere dikkat edileceği açıklanmıştır. Kartların hangi sıra ile kullanılacağı veya bir sıra izlenip izlenmeyeceği ile ilgili açıklama, ilgili kazanımda verilmiştir. Kartlar programın temel kaynağı olmakla birlikte öğrencilerin bildikleri ve yeni öğrendikleri oyunlar, rontlar, sözlü-sözsüz danslar, hareket ve etkinlik uygulamaları, kazanımlar ve açıklamalarla desteklenir niteliktedir. Sarı kart grubu öğrencilerin yaş ve gelişim özellikleri göz önüne alındığında 1. ve 3. sınıf düzeylerinde kullanılması daha uygunken, 4. sınıfta hem sarı kart grupları hem de mor kart gruplarından uygun olanların seçilerek uygulanması tavsiye edilmektedir. Öğrencilerin ders öncesi ve sırasında kartları tanımalarını, kartlara

dokunmalarını ve onu incelemeleri sağlanmalıdır. Kartların nasıl kullanıldığını gerektiğinde öğrencilerle birlikte incelenir. Kartların uygulanmasına ilişkin öğrenci görüşlerine ve önerilerine de yer verilmelidir (MEB, 2012b).

2.8.5. Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı

OFE dersinde, öğretmene yol göstermesi amacıyla FEK'e ek olarak "Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı" da hazırlanmıştır. Bu kitapçıkta, her sınıf düzeyindeki kazanım; öğrenci yaş ve gelişim özelliklerine uygun olarak yöresel, geleneksel ve yaratıcı oyun örneklerine (derleme) yer verilmiştir. Öğretmenler bu kaynaktan yararlanarak ders içi etkinliklerini zenginleştirerek öğretim faaliyetini sürdürebilir (MEB, 2012b)

2.8.6. Öğretim Programı'nın Uygulanmasında Dikkat Edilecek Hususlar

Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı uygulamasında öğretmenler aşağıda belirtilen hususları dikkate almalıdırlar:

1. Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersinin temel ilkeleri,
2. Öğrencilerin oyun ve fiziki etkinliklerle ilgili gelişim özellikleri,
3. Okula özgü uyarlamalar,
4. Öğrenme-öğretme yaklaşımları ve stratejileri,
5. Diğer derslerle ve gündelik hayatla ilişkilendirme,
6. Paydaş rol ve sorumlulukları,
7. Özel gereksinimleri olan öğrenciler,
8. Eğitim teknolojileri (kitaplar, medya, bilişim teknolojileri vb.) kullanımı (MEB

2017).

Oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programı uygulama aşamasında kullanılan "Fiziksel Etkinlik Kartları" kazanımlar ve bunlardan farklı olarak belirlenmiş oyunlarla ilişkilendirilerek hazırlanmıştır. Öğretmenlerin verilen "Fiziksel Etkinlik Kartları" ve tavsiye edilen oyun örneklerini incelemeleri ve özümsemeleri önemlidir. Ayrıca 3. ve 4. sınıf seviyesindeki bazı kazanımlarla ilişkilendirilen paralimpik oyunlardan çeşitli örnekler verilmiştir. Bu durum herhangi bir engeli olmayan

öğrencinin, farklılığı olan öğrencilerle ilgili (engelliler de dâhil) empati kurmaları sağlamak ve farklılığı olan öğrencinin de oyunlara ve etkinliklere katılmalarını artırmak amaçlanmıştır (MEB, 2012b).

2.8.7. İlkokul Öğrencilerinin Oyun ve Fiziki Etkinliklerle İlgili Gelişim Özellikleri

2.8.7.1. Birinci Sınıf

- Günde 10-11 saat uyumaya ihtiyaç duyarlar.
- Baş üstünden top atabilirler.
- Yerden seken topu tutabilirler.
- Tek ayak üzerinde (sağ ve sol) 5-10 saniye dengede durabilirler.
- Küçük nesnelere üzerinden atlayabilirler.
- Koşabilir, galop yapabilir, sekebilir ve yuvarlanabilirler.
- Basit dans adımları yapabilirler.
- Tek başına ve eşle dairesel, dar, geniş ve bükülü vücut şekillerini gösterebilirler.
- Yürüme ve koşmayı olgun hareket formunda yapabilirler.
- Orta seviyede fiziksel etkinliği sürdürebilirler.
- Her gün orta düzeyde fiziksel etkinliklere katılabilirler.
- Seçilen vücut bölümlerini, becerileri ve hareket kavramlarını tanımlarlar.
- Beceri gelişiminde uygulamanın önemini fark edebilirler.
- Fiziksel etkinliğin kişisel mutluluk ve zindeliğe etkisini fark edebilirler.
- Ekipman ve mekânın güvenli kullanımı için uygun davranış ve prensipleri söyleyebilirler.
- Fiziksel etkinliğe katılımın yarattığı duyguları tanımlayabilirler.
- Fiziksel etkinliğe tek başına ve eşli katılmadan haz duyabilirler. (Meb,2017)

2.8.7.2. İkinci Sınıf

- Denge kaybı olmaksızın geriye doğru yer değiştirme hareketlerini güvenli ve hızlı yapabilirler.
- Verilen çeşitli ritimlere uygun farklı hız ve yönleri kullanarak yer değiştirme hareketleri yapabilirler.

• Müziğe uygun olarak verilen sürede çeşitli yer değiştirme hareketlerini birleştirerek gösterebilirler.

• Bir veya iki ayak ile başlayarak sıçrar ve bir veya iki ayağı ile yere konma yapabilirler.

• Yakalama oyunlarında (başkalarından kaçarken veya yakalarken) takip etme, kaçma ve kurtulma/aldatma becerilerini gösterebilirler.

• Durmaksızın öne doğru düzgünce yuvarlanabilirler.

• Vücudun çeşitli bölümlerini simetrik ve asimetrik olarak kullanmak suretiyle anlık statik denge gösterebilirler.

• Baş üstünden atış tekniğini kullanarak topu sertçe yana veya diğer tarafa atabilirler.

• Yavaş atılan topu uygun el pozisyonu kullanarak tutabilirler.

• Denge kaybı olmadan el veya ayakla topu sürekli olarak sürebilirler.

• Raket ile birden fazla kez topa vurabilirler.

• Kendi çevirdiği ipte sürekli atlayabilirler.

• Basit sırada hareket formları, seviyeleri ve yol (yönleri) kavramlarını birleştirerek gösterebilirler.

• Atlama, sıçrama, galop ve kaymayı olgun hareket formunda gösterebilirler.

• Tüm eklemlerini tam hareket açıklığında hareket ettirebilirler.

• Barı tutma ve tırmanmada kendi vücut ağırlığını kontrol edebilirler.

• Fiziksel etkinliğe katılımında güvenliği gösterebilirler.

• Dengeleme, yer değiştirme ve nesne kontrolü gerektiren hareketleri içeren çeşitli etkinliklere katılabilirler.

• Çeşitli becerilerde benzer hareket kavramlarını fark edebilir, tanımlayabilirler.

• Arkadaşları ile oynadıkları oyunlarda/etkinliklerde uygun davranışları açıklayabilirler. (MEB, 2017)

2.8.7.3. Üçüncü ve Dördüncü Sınıflar

• Her iki ayağı kullanarak sekebilir ve atlayabilirler.

• Dikey sıçrayabilir, konabilir, yatay sıçramada ve konmada olgun hareket formu gösterebilirler.

• Kartvil, amut vb. becerilerde ayaktan ele vücut transferini yavaş ve hızlı şekilde gösterebilirler.

• El ve ayakla top sürebilir ve grup içinde top sürerek yer değiştirirken topu kontrol edebilirler.

• Çeşitli vücut bölümlerini ve vücut bölümlerinin birleşimini kullanarak eşi ile top atma tutma etkinlikleri yapabilirler. (ör: voleybolda parmak pas, futbolda paslaşma vb.)

• Raketin doğru tutuluşunu, uygun kullanımını ve salınımını göstererek yumuşak şekilde atılan toplara vurabilirler.

• Temel hareket becerilerini birleştirecekleri desenler/diziler geliştirebilirler.

• Arkadaşlarının çevirdiği ipin dışından tereddüt etmeden girerek ipti atlayabilirler.

• Çeşitli şekilde hareket eden nesnelere kontrol ederken gözle görülür şekilde denge sağlayabilirler.

• Atma, yakalama ve ayakla vurmada olgun hareket formunu gösterebilirler.

• Yüzmede kullanılan temel ayak vuruşlarında yeterlilik gösterebilirler.

• Verilen sürede devamlı bir şekilde aerobik etkinliğe katılabilirler.

• İtme, taşıma, kaldırma, çekme vb. becerileri uygun vücut formunu (şekli) göstererek yapabilirler.

• Çeşitli etkinliklerde vücut ağırlığını kontrol edebilir, destekleyebilir ve kaldırabilirler.

• Fiziksel etkinliklerdeki performansını ve fiziksel uygunluğunu geliştirmeyi hedeflediği etkinliklere düzenli olarak katılabilirler.

-Fiziksel etkinliğe katılımın eğlenceli duygular oluşturduğunu açıklayabilirler.

• Olgun hareket formlarının sahip olduğu temel unsurları açıklayabilirler.

• Oyun ve fiziksel etkinliklere düzenli katılımdan kaynaklanan sağlık ile ilgili yararları açıklayabilirler.

• Oyun ve fiziksel etkinliklerde karşılaşılabilecekleri riskleri analiz edebilirler.

• Oyun, jimnastik ve dans adımları/etkinlikleri tasarlayabilirler(Meb,2017).

2.8.8. Program Çıktıları

1. Temel ve birleştirilmiş hareket becerilerini, basit kurallı oyun ve fiziki etkinliklerde etkili ve özgüvenle kullanır.
2. Hareket becerileri ile ilgili kavramları kullanır.
3. Oyun ve hareket stratejilerini/taktiklerini kullanır.
4. Sağlıklı olmak ve sağlığını geliştirmek için oyun ve fiziki etkinlik kavramlarını ve ilkelerini açıklar.
5. Sağlıklı olmak ve sağlığını geliştirmek için oyun ve fiziki etkinliklere istekli/düzenli olarak katılır.
6. Oyun ve fiziki etkinlik dersinde, kültürel birikimimiz ve değerlerimizle ilgili aşağıdaki iki amaca ulaşılır.
  - a. Kültürümüze ve başka kültürlere ait geleneksel oyunları ve dansları tanır, uygular.
  - b. Milli bayramlar/belirli gün ve haftalara ait kutlamalara isteyerek katılır.
7. Oyun ve fiziki etkinliklerde kendini tanıma, başa çıkma, bireysel sorumluluk, kendine güven ve zaman yönetimi becerilerin geliştirir.
8. Oyun ve fiziki etkinliklerde iletişim becerileri, işbirliği, adil oyun, sosyal sorumluluk, liderlik, doğaya duyarlılık ve farklılıklara saygı özelliklerini geliştirir.
9. Oyun ve fiziki etkinliklerdeki deneyimlerini problem çözme, hedef belirleme ve plan yapma vb. süreçlerde kullanır (MEB, 2012b).

2.8.9. Öğretim Programında Ölçme Ve Değerlendirme Yaklaşımı

Öğretim programlarında öğrencilerin süreç içerisinde izlenmesi, yönlendirilmesi, öğrenme güçlüklerinin belirlenerek giderilmesi, öğrencilerde anlamlı ve kalıcı öğrenmenin desteklenmesi amacıyla sürekli geri bildirim sağlanmasına yönelik bir ölçme değerlendirme anlayışı benimsenmiştir. Elde edilen sayısal değerlerin anlam kazanabilmesi için öğrencilerin gelişiminin izlenmesi ve bu gelişime bağlı olarak yönlendirilmesi, programlarda önemsenen ilkeler arasındadır. Eğitim öğretim sürecinde ölçme ve değerlendirme faaliyetleri; tanıma, izleme ve sonuç odaklı olmak üzere üç farklı şekilde yapılabilmektedir. Tanıma amaçlı değerlendirme; öğretim programlarında vurgulanan öğrencilerin üst düzey düşünme becerileri, kazanımlar ve değerler açısından

ön öğrenmelere ilişkin düzeylerinin belirlenmesidir. İzleme amaçlı değerlendirme; asıl amacı öğrencilere not vermek olmayan, dönemin başından sonuna kadar öğretimi geliştirmek, öğrencilerin öğrenme eksikliklerini belirlemek, ilgi ve yeteneklerini ortaya çıkarmak amacıyla süreç odaklı olarak yapılan değerlendirmedir. Sonuç odaklı değerlendirmede ise öğrenme öğretme süreci sonunda, öğrenmenin ne düzeyde gerçekleştiği tespit edilmekte ve öğrencilerin başarı düzeyleri belirlenmektedir (MEB, 2017).

Değerlendirme ise öğrenme ve öğretme sürecinin bir parçası olarak düşünülmelidir. Yapılan değerlendirme çalışmalarının sürekli olması önemlidir. Öğretim öncesinde yapılan değerlendirme, öğrenci hakkında bilgi edinilmesini ve öğrenme hedeflerinin belirlenmesini; öğretim sırasında yapılan değerlendirme, öğrenci ve öğretmene geri bildirim verilmesini; öğretim sonunda yapılan değerlendirme ise öğrenme hedeflerinin karşılanıp karşılanmadığı ve belirli alanlarda değişiklik yapılması gerekip gerekmediği hakkında karar vermeyi sağlayacaktır (MEB, 2017).

Değerlendirme çalışmalarında önemli bir husus, kazanımlara öğretmenin yanı sıra öğrencilerin kendi kendilerine yapacakları değerlendirmelerle ulaşmalarını sağlamak olacaktır. Bu hem öğrencilerin öz güvenlerini, öz denetimlerini geliştirecek hem de onlara öğrenmeyi öğrenmenin yollarını açacaktır. Bu nedenle öz değerlendirme, akran değerlendirme ve grup değerlendirmelerinin verimli bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için üç aşama uygulanmalıdır. Öğrenci ilk aşamada sözel, ikinci aşamada yazılı olarak kendi öğrenme sürecine, performansına, ürününe yönelik değerlendirmelerde bulunmalıdır. Üçüncü aşamada ise dereceli puanlama anahtarı, öz değerlendirme formları, dereceleme ölçekleri gibi çeşitli araçlar kullanılarak puanlamalar yapılabilir. Bu aşamaların sırasıyla uygulanmasına dikkat edilmelidir. Öğrencilerden, birinci ve ikinci aşamayı etkili olarak kullandıktan sonra kendi ürününe, akranının ürününe ve grup olarak yaptıkları çalışmalara ilişkin puan vermesi istenir.

Bütün diğer çalışmalarda olduğu gibi ölçme ve değerlendirme faaliyetlerinde de bireysel farklılıklar dikkatle ve titizlikle göz önünde bulundurulmalıdır. Amaç hiçbir zaman öğrencileri yargılamak değil; akademik, sosyal veya kültürel gelişimlerini destekleyerek onlara yol gösterecek bir faaliyet olarak ölçme ve değerlendirme çalışmalarını yapmak olmalıdır (MEB, 2017).

2.9. Sınıf Öğretmeni

Bireyin Eğitim hayatının ilk 4 yılında görev alan öğretmen olarak tanımlanmaktadır (<http://www.tdk.gov.tr>). Çağımızda ilköğretim okullarında görev alan öğretmenlerin bilgi aktarıcı değil, çocuğu geliştirici ve uygulamaya dönük olmaları beklenmektedir. Öğretmen, günümüzde bilimsel düşünen, yaratıcı, öğrencileri tanıyan ve seven, iletişim konusunda yeterli ve Türkçeyi iyi kullanan, toplum değerlerini bilen ve geliştiren, yeniliklere açık bir kişilik sahibi olmalıdır. Sınıf öğretmeni, çocuğun okula uyumunu ve güdülenmesini sağlayarak, iyi bir rehber olmalıdır. Öğretmenin en temel görevi, öğrencilerde davranış değişikliği meydana getirmek yani öğrenmeyi sağlamaktır. Öğrenmeyi etkili kılmada öğretmenlerin sahip olmaları gereken bilgi ve beceriler genel olarak, konu alanı bilgisi, genel ve özel öğretmenlik bilgisi olarak ele alınmaktadır (Demirhan, 2006).

Başka bir tanıma bakacak olursak; “sınıf öğretmeni bilgiyi aktaran kişi değil, bilgiye ulaşma yollarını öğreten kişidir” (Senemoğlu, 2003).

Ülkemizde sınıf öğretmenleri grubuna bakıldığında, Milli Eğitim Bakanlığı'nın sınıf öğretmen atamaları yaparken hangi branştan mezun olursa olsun bütün üniversite mezunlarının sınıf öğretmeni olarak atanabildiğini görmekteyiz. Oysa sınıf öğretmenliği özel bir eğitimi gerektirir. Bugün bu öğretmenleri yetiştirmek üzere, bazı eğitim fakültelerinde sınıf öğretmenliği bölümleri vardır. Sınıf öğretmeni olarak sadece adı geçen bölümlerden mezun olanlar atanmalıdır, hatta seçilerek atanmalıdır. Çünkü ilköğretim dönemindeki öğretmen çocuğun yaşamında, (okulöncesi eğitim dönemindeki öğretmen dışında) diğer bütün eğitim kademelerindeki öğretmenlerden çok daha önemli bir etkiye sahiptir. Bu nedenle sınıf öğretmeni olarak atanacak öğretmenlerin ilköğretim öğretmenlerinde bulunması gereken nitelikleri kazandıracak bir programla yetiştirilmesi gerekmektedir (Senemoğlu, 2003).

Çocuklara ilk yıllarda yapılacak eğitimin niteliği, gelecekteki başarıları, okula, derslere ve kendilerine karşı tutumları üstünde önemli bir etkiye sahiptir. Bu durumda, ilköğretim döneminde çocukla etkileşimde bulunan kişilerin, özellikle de öğretmenlerin çocukların geleceğini biçimlendirmede, sağlıklı bir kişilik kazanmalarında büyük rolü olduğunu söylemek mümkündür. Öğretmen, düzenleyeceği zengin, uyarıcı bir çevre ile çocukların gelişimlerini hızlandırabileceği gibi uygun olmayan ortamlar hazırlayarak da onları sınırlandırabilir, gelişimlerini engelleyebilir (Senemoğlu, 2003).

Gelişmiş ülkelerde (örn. İngiltere) sınıf öğretmeni yetiştiren bir ya da iki yıllık lisansüstü programlara öğrenci seçilirken bile gerekli koşullardan birisi, adayların lisans öğrenimini, ilkokul eğitim programında yer alan konu alanlarından birisinde (Örn. Matematik, Fen Bilimleri, Sosyal Bilgiler vb.) tamamlamış olmasıdır. İllkokul programında bulunmayan sosyoloji, antropoloji, felsefe hatta psikoloji vb. alanlardan mezun olanlar ilkokul öğretmeni yetiştiren programlara kabul edilmezler. Ülkemizde ise söz konusu kişilerin sınıf öğretmeni yetiştiren programlara kabul edilmesi bir yana, doğrudan sınıf öğretmeni olarak atamaları yapılmaktadır (Senemoğlu, 2003).

Öğretmenin niteliği konusunda dikkat edilmesi gereken temel hususlardan biri de, öğretmen olacak bireyin kendisidir. Her insanın belirli bir hazır oluşla dünyaya geldiği ve bu özelliklerinin eğitimle şekillendiği dikkate alınacak olursa, öğretmen adayında aranacak nitelikler şöyle sıralanabilir:

- (a) öğretmen olma isteği,
- (b) öğretmenliğe yatkınlık,
- (c) beden, zihin, ahlak, ruh ve duyu bakımından dengeli ve sağlıklı gelişmeye uygun kişilik ve karakter özelliklerine sahip olabilmek,
- (d) öğretmenliğe, öğrenciye, çevreye, sosyal değerlere yönelik olumlu tutuma sahip olmak ve (e) hür ve bilimsel düşünce gücüne, araştırma fikrine sahip olmak (Oral, Şentürk, 2003).

2.9.1. Sınıf Öğretmeni Yetiştirme

Ülkemizde 1975 yılına kadar sınıf öğretmeni yetiştirmede ilkokul üzerine 1970 yılından sonra 7 ve ortaokul üzerine 3 yıl, 1970 yılından sonra 4 yıl eğitim veren İlk öğretmen okullarının önemli bir yeri vardır. Cumhuriyet öncesi dönemden devralınan 7'si kız 13'ü erkek olmak üzere 20 Öğretmen Okulu, çeşitli evrelerden geçerek ve sayıları artarak (1974-1975 öğretim yılında 89) Cumhuriyetin ilk 50 yılında ilkokulların temel öğretmen kaynağı olmuşlardır. Öğretmen Okullarının, ilkokulların ve özellikle köy ilkokullarının öğretmen ihtiyacını yeterince karşılayamadığı görülünce, 1930'lu yıllardaki çeşitli denemelerin devamı olarak, 1940 yılında 3803 sayılı kanunla köy ilkokullarına öğretmen yetiştirmek amacıyla ilköğretim üzerine beş yıl eğitim veren Köy Enstitüleri kurulmuştur. Öğrencilerini köylerden seçen ve öğretmenlik yanında köyün

sosyo-ekonomik kalkınmasına da katkıda bulunması beklenen öğretmenleri yetiştirmek üzere kurulan Köy Enstitüleri, Cumhuriyetin ilk yıllarında ortaya çıkan önemli bir ihtiyaca cevap verebilecek bir model olma özelliğiyle öğretmen yetiştirme tarihimizde önemli bir yer tutmaktadır(yok.gov.tr).1953 yılına kadar Köy Enstitüleri (toplam 21) lise seviyesindeki 3 yıllık öğretmen okulları ile birlikte ilkokulların öğretmen ihtiyacını karşılayan en önemli iki kurum olmuştur. Köy Enstitüleri, 1953 yılında kapatılarak 6 yıllık İlk öğretmen okulu adı altında yeniden organize edilmiştir. Bu tarihten itibaren bu okullar yine ağırlıklı olarak köy ilkokulu mezunu öğrenciler almaya devam etmiş ve diğer 3 yıllık İlk öğretmen okulları ile birlikte lise seviyesinde program bütünlüğü sağlanmıştır. İlk öğretmen okullarının eğitim süresi 1970-1971 öğretim yılında bir yıl artırılmış (ilkokul üzeri 7 yıl, ortaokul üzeri 4 yıl olmak üzere); böylece İlk öğretmen Okulları normal lise eğitim programının tamamını uygulama ve öğretmenlik mesleği ile ilgili derslerin sayısını artırma imkânına kavuşmuşlardır. Hem yapıda hem de programlarda değişiklik getiren bu düzenleme ile İlk öğretmen Okullarının statüsü biraz daha yükseltilmiş, programlar daha kapsamlı hale getirilmiş ve mezunlarının diğer lise mezunlarına denk sayılması sağlanmıştır. Ayrıca, İlk öğretmen Okullarının eğitim sürelerinin artırılması, birkaç yıl sonra gerçekleşecek olan sınıf öğretmeni yetiştirme isini yükseköğretim seviyesine taşıma girişimleri içinde önemli bir başlangıç olmuştur (yok.gov.tr).

1973 yılında yürürlüğe giren 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu, temel eğitimin 5 yıldan 8 yıla çıkartılmasını ve bu amaçla temel eğitim öğretmenlerinin yetiştirilmesini hükme bağlamıştır. Bu çerçevede kanun, öğretmenliğin tanımını yeniden yapmış, her seviyedeki öğretmenlerin yükseköğrenim görmesi ilkesini ön plana çıkarmış ve buna göre öğretmen yetiştiren kurumların lisans öncesi, lisans ve lisansüstü seviyelerde yatay ve dikey geçişlere imkân verecek şekilde yeniden düzenlenmesini hükme bağlamıştır. Bu hükümler çerçevesinde 1974-1975 öğretim yılında, köklü bir geçmişe ve deneyime sahip İlköğretim Okullarının bir bölümü öğretmen yetiştirme işlevini yitirerek 3 yıllık Öğretmen Lisesi haline getirilmiş, diğerleri ise kapatılmıştır. Öğretmen lisesi mezunu öğrencilere iki yıllık Eğitim Enstitülerine girişte çeşitli avantajlar sağlanarak bu iki kurum arasında zayıf da olsa bir devamlılık kurulmaya çalışılmıştır. Yeni kurulan iki yıllık Eğitim Enstitülerinin sayısı 1976 yılı itibarıyla 50'ye ulaşmış ancak, teknik eğitime geçiş gerekçesiyle 1980 yılına kadar bunlardan 30 tanesi

kapatılmıştır. Eğitim Enstitüleri, 1975-1980 yılları arasında öğretim elemanı eksikliği, politik olaylar ve baskılar gibi ağır sorunlarla karşı karşıya kalmışlar ve normal programın dışında hızlandırılmış eğitim yoluyla öğretmen yetiştirmek zorunda kalmışlardır. Bu enstitüler, 25 Temmuz 1982 yılında Eğitim Yüksek Okulu adıyla üniversite çatısı altına alınmıştır (155). Tüm seviyelerdeki öğretmenlerin en az lisans öğrenimi görmelerini öngören 23.5.1989 tarih ve 89.22.876 sayılı Yükseköğretim Kurulu kararıyla, iki yıllık Eğitim Yüksek Okullarının öğrenim süresi 1989-1990 öğretim yılından itibaren 4 yıla çıkarılmış ve daha sonra da 3.7.1992 tarih ve 3837 sayılı Kanunla Eğitim Fakültelerinin Sınıf Öğretmenliği Bölümü haline getirilmişlerdir. Eğitim süresinin 1989 yılında 4 yıla çıkarılması ve 1992 yılında da Eğitim Fakülteleri altında bölüm haline getirilmesi sonucu, sınıf öğretmeni yetiştiren programlar yeniden düzenlenmiş ve gerek alan derslerine gerekse öğretmenlik mesleğine hazırlayıcı formasyon derslerine daha fazla zaman ayrılmıştır. Sınıf öğretmeni yetiştiren programların eğitim süresinin 4 yıla çıkartılması, sınıf öğretmenin daha kaliteli yetiştirilmesine yönelik önemli bir çaba olarak görülmekle birlikte, aynı zamanda önemli bir sorunu da beraberinde getirmiştir. Önceden 2 yılda yetişen ilköğretim öğretmeni, bu değişikliklerle 4 yılda yetişmeye başlamış ve böylece Sınıf Öğretmenliği Bölümlerinin mezun ettiği öğretmen sayısı yarıya düşmüştür. Ayrıca, 1989-1990 öğretim yılında öğrenime başlayan öğrenciler ancak 1992-1993 öğretim yılında mezun olabildikleri için arada geçen sürede mezun olan öğretmen sayısında önemli düşüşler olmuştur. Sonuç olarak bu yapısal değişiklik, diğer bazı etkenlerle birlikte (emekliliğin özendirilmesi, ilköğretim okulları sayısının artması, Sınıf Öğretmenliği Bölümlerinin ve kontenjanlarının ihtiyaç oranında artırılmaması gibi) öğretmen ihtiyacının karşılanmasında önemli bir soruna yol açmış ve Milli Eğitim Bakanlığı (MEB), sınıf öğretmeni ihtiyacının karşılanmasında liseye branş öğretmeni olarak yetişen üniversite mezunlarının ve çeşitli diğer fakülte mezunlarının sınıf öğretmeni olarak atanması gibi pedagojik yönden uygun olmayan alternatif önlemler almaya başlamıştır (yok.gov.tr).

Sınıf öğretmeni yetiştirme konusunda gerek nicelik gerekse nitelik kaygıları, yeni model ve program arayışlarını her zaman etkilemiştir. Bugün gelinen nokta göz önüne alındığında, sınıf öğretmeni yetiştirmede önemli bir asama kaydedildiği ortadadır. 1970'li yılların ortalarına kadar ancak lise seviyesinde yürütülen ilköğretim öğretmeni yetiştirme işlevi, bugün dört yıllık lisans seviyesinde devam etmektedir. 20 yıl gibi kısa

bir süreye sığdırıldığı göz önüne alınırsa bu önemli bir asamadır. Nitelik açısından kaydedilen bu gelişmenin, nicelik açısından yeterli düzeyde kaydedildiğini söylemek mümkün değildir. Bugün gelinen nokta itibarı ile sınıf öğretmenliği bölümlerinin sayısı ve kontenjanları MEB'in öngördüğü sınıf öğretmeni ihtiyacını karşılamaktan uzaktır. Sınıf öğretmenliği alanında meydana gelen açığın kapatılması amacıyla, farklı alanlardan mezun olan ve sınıf öğretmeni olarak atanan öğretmenlerin, çalışma alanlarıyla ilgili özel bir eğitim almadıkları bu nedenle de gerekli ön bilgi ve beceriye sahip olmadıkları bilinen bir gerçektir. Bu durumun, sınıf öğretmenliği alanındaki eğitim-öğretimi olumsuz yönde etkilemesi de söz konusudur. Oysa öğretmen eğitim sektöründe eğitim ve öğretim hizmetini yürüten uzman bir is görendir (Oral, Sentürk, 1998).

2.9.2. Sınıf Öğretmeni Yetiştirme Programlarında Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Yeri

Kaliteli bir OFE dersi etkili bir öğretmene gereksinim duymaktadır. Öğretmenin bilgi, beceri ve tutumları öğrenci öğreniminde oldukça önemlidir. Birçok ülkede sınıf öğretmenleri kendi eğitim geçmişlerinde bulunmamasına ve ilgi duymamalarına rağmen çok çeşitli alanlarda (matematik, fen bilgisi, müzik, resim vb.) ders işlemek ve bu alanları öğrencilere öğretmek zorunda kalmaktadır. Sınıf öğretmenleri, özellikle OFE derslerinde kendilerine güven eksikliği duymaktadırlar. Bunun temel nedeni, OFE derslerinde motor becerilerin ağırlıkta olmasıdır (Newton, Newton, 2005). De Corby ve diğ., sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersini olması gerektiği gibi işlemek için yeterli beden eğitimi dersi bilgisine veya sportif bilgiye sahip olmadıklarını belirtmişlerdir. (DeCorby, ve diğ, 2005). Humphries ve Ashy, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimine yönelik almış oldukları eğitimle ilgili çok az sayıda araştırma bulunduğunu; etkili bir beden eğitimi dersi için sınıf öğretmenliği programlarında verilecek beden eğitimi bilgisinin ve bu eğitimle ilgili alan deneyimlerinin oldukça önemli olduğunu vurgulamışlardır (Humphries, Ashy, 2002).

Allison ve ark (1990) yaptıkları çalışmada; sınıf öğretmenlerinin üniversite eğitimi sırasında aldıkları Beden eğitimi ve spor derslerinin, Beden eğitimi dersi öğretimi ve uygulamaları üzerine olumlu etkilerinin olduğunu, müfredatlarındaki beden eğitimi

ders programındaki konuları; anlama, algılama ve aktarmaları noktasında olumlu sonuçlar verdiğini belirtmişlerdir.

Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi' nin 2001 yılında düzenlediği “Öğretmen Yeterliliklerini Geliştirme Toplantıları I” de sınıf öğretmeni yetiştiren öğretim programı bir komisyon tarafından incelenmiş; beden eğitimi ders saatinin 8, bütün dersler içerisindeki ağırlığının % 4.5 ve yine bu derslerin çoğunlukla kuramsal olduğu belirtilmiştir. Bu sonuçlara bakarak, 7-12 yaş grubu çocukların gelişim özelliklerinden dolayı hareket gereksinimlerinin karşılanabilmesi için sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun etkinliklerine daha fazla zaman harcaması gerektiği sonucuna varılmış ve çocuğun özelliğinden hareketle, beden eğitimi derslerinin toplam ders saati içerisindeki ağırlığının % 10'a çıkarılması önerilmiştir (Pehlivan, ve diğ. 2005). Fakat bu öneri bir türlü dikkate alınmamış, hatta sınıf öğretmeni yetiştirme programlarında yer alan beden eğitimi ders saatleri düşürülmüştür. Son olarak sınıf öğretmenliği lisans programının da içinde yer aldığı birçok programı güncellemek üzere, eğitim fakülteleri dekanlıklarının görüşleri de dikkate alınarak, eğitim fakülteleri öğretim üyelerinden 25 kişilik bir çalışma grubu oluşturulmuştur. Programların temel ilkelerini ve çekirdek programları güncelleştirmek üzere oluşturulan grup, Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı ile ilköğretim Genel Müdürü'nün de katılımıyla, 5-11 Mart 2006 tarihleri arasında yedi gün süreli “Eğitim Fakülteleri Program geliştirme Çalıştay”nda yeni öğretmen yetiştirme program taslaklarını hazırlamıştır. Taslak programlar, görüşleri alınmak üzere eğitim fakülteleri dekanlıklarına gönderilmiştir. Paydaşları geniş tutulmaya çalışılan bu sürecin, olabildiğince katılımcı ve demokratik olmasına, böylelikle yeni programların, ortak aklın ürünü olarak oluşturulmasına büyük özen gösterilmiştir. Fakültelerden gelen görüş ve öneriler “Eğitim Fakültelerini geliştirme Komisyonu” tarafından titiz bir çalışma ile değerlendirilerek Eğitim fakültelerinin, ortaöğretim branş öğretmenliği hariç, ilk ve ortaöğretime öğretmen yetiştiren bölümlerinde yürütülen programlara son şekli verilmiş, 21 Temmuz 2006 tarihli YÖK Genel Kurulunda uygulama için onay alınmıştır (Yaylacı, F. 1998.). Buna göre, sınıf öğretmenliği lisans programlarında “Beden Eğitimi ve Spor Kültürü” ile “Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi” derslerinin 3. ve 4. yarıyıllarda 2 saat uygulamalı ve 1 saat de teorik olarak islenmesi uygun görülmüştür. Buradan da anlaşılacağı gibi sınıf öğretmenliği lisans programlarında

2001 yılında 8 saat olan beden eğitimi dersleri, bu düzenlemeyle 6 saate düşürülmüştür. Bu derslerin içerikleri ise şu şekilde tanımlanmıştır (yok.gov.tr).

-Beden Eğitimi ve Spor Kültürü: İnsan gelişiminde beden eğitiminin rolü, ilköğretim birinci kademe çocuklarının motor gelişim özellikleri, sağlıklı yaşam için egzersizler hakkında genel bilgi, beden eğitimi derslerinde düzenler, yürüyüşler, dönüşler, sıralanmalar, beden eğitimi ders araç-gereç ve malzemeleri, özellikleri, serbest jimnastik alıştırmaları, bireysel ve eşli jimnastik egzersizleri, araçta ve araçla yapılan alıştırmalar beden eğitimi derslerinde ve günlük yaşantıda egzersiz esnasında sakatlıklar, yaralanmalar, zorlamalar, ilk yardım, atletizm temel teknikleri ve kuralları, spor ve sağlık, spor ve sosyal hayat, spor ve yaşam, ülkemiz ve spor, olimpiyatlar hakkında genel bilgi (www.yok.gov.tr).

-Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi: İlköğretim Beden Eğitimi dersi (1-5. Sınıflar) öğretim programıyla ilgili kuramsal yapı (programın yapısı, temel beceriler, programın temel unsurları, sınıflara göre kazanımlar, öğretim yöntemleri, sınıf yönetimi, ölçme ve değerlendirme), ilköğretim birinci kademe Beden Eğitimi Dersi kazanımlarına ilişkin uygulamalar ders planı, çalışma planları, ölçme araçları hazırlama ve uygulama),eğitsel ve müzikli oyunlar, modern halk dansları ile ilgili örnekler, oyunun tanımı ve genel özellikleri, oyun öğretimi (www.yok.gov.tr).

-İlkokul Oyun ve Fiziki Etkinlikleri Dersi: (1-4. Sınıflar) öğretim programıyla ilgili kuramsal yapı (programın yapısı, temel beceriler, programın temel unsurları, sınıflara göre kazanımlar, öğretim yöntemleri, sınıf yönetimi, ölçme ve değerlendirme), ilkokul oyun ve fiziki etkinlikler dersi kazanımlarına ilişkin uygulamalar (ders planı, çalışma planları, ölçme araçları hazırlama ve uygulama), eğitsel ve müzikli oyunlar, modern halk dansları ile ilgili örnekler, oyunun tanımı ve genel özellikleri, oyun öğretimi. (http://www.yok.gov.tr/documents/10279/41805112/Sinif_Ogretmenligi_Lisans_Programi.pdf).

Şekil 2: Sınıf öğretmenlerinin 4 yıllık eğitim süresince aldıkları dersler

I. Yarıyıl					II. Yarıyıl				
Dersin Adı	T	U	K	AKTS	Dersin Adı	T	U	K	AKTS
MB Eğitim Giriş	2	0	2	3	MB Eğitim Psikolojisi	2	0	2	3
MB Eğitim Sosyolojisi	2	0	2	3	MB Eğitim Felsefesi	2	0	2	3
GK Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi 1	2	0	2	3	GK Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi 2	2	0	2	3
GK Yabancı Dil 1	2	0	2	3	GK Yabancı Dil 2	2	0	2	3
GK Türk Dili 1	3	0	3	5	GK Türk Dili 2	3	0	3	5
GK Bilişim Teknolojileri	3	0	3	5	AE Çevre Eğitimi	2	0	2	4
AE İlkokulda Temel Matematik	3	0	3	5	AE İlkokulda Temel Fen Bilimleri	3	0	3	5
AE Türkiye Coğrafyası ve Jeopolitiği	2	0	2	3	AE Türk Tarihi ve Kültürü	2	0	2	4
Toplam	19	0	19	30	Toplam	18	0	18	30

III. Yarıyıl					IV. Yarıyıl				
Dersin Adı	T	U	K	AKTS	Dersin Adı	T	U	K	AKTS
MB Öğretim Teknolojileri	2	0	2	3	MB Öğretim İlke ve Yöntemleri	2	0	2	3
MB Türk Eğitim Tarihi	2	0	2	3	MB Eğitimde Araştırma Yöntemleri	2	0	2	3
MB Seçmeli 1	2	0	2	4	MB Seçmeli 2	2	0	2	4
GK Seçmeli 1	2	0	2	3	GK Seçmeli 2	2	0	2	3
AE Seçmeli 1	2	0	2	4	GK Topluma Hizmet Uygulamaları	1	2	2	3
AE İlkokulda Drama	2	0	2	4	AE Seçmeli 2	2	0	2	4
AE Fen Bilimleri Laboratuvar Uygulamaları	0	2	1	3	AE Oyun ve Fiziki Etkinlikler Öğretimi	3	0	3	5
AE İlkokulda ve Yazma Öğretimi	3	0	3	6	AE Türkçe Öğretimi	3	0	3	5
Toplam	15	2	16	30	Toplam	17	2	18	30,0

V. Yarıyıl					VI. Yarıyıl				
Dersin Adı	T	U	K	AKTS	Dersin Adı	T	U	K	AKTS
MB Sınıf Yönetimi	2	0	2	3	MB Eğitimde Ölçme ve Değerlendirme	2	0	2	3
MB Eğitimde Ahlak ve Etik	2	0	2	3	MB Türk Eğitim Sistemi ve Okul Yönetimi	2	0	2	3
MB Seçmeli 3	2	0	2	4	MB Seçmeli 4	2	0	2	4
GK Seçmeli 3	2	0	2	3	GK Seçmeli 4	2	0	2	3
AE Seçmeli 3	2	0	2	4	AE Seçmeli 4	2	0	2	4
AE Hayat Bilgisi Öğretimi	3	0	3	5	AE Sosyal Bilgiler Öğretimi	3	0	3	5
AE Matematik Öğretimi 1	3	0	3	4	AE Matematik Öğretimi 2	3	0	3	4
AE Fen Öğretimi	3	0	3	4	AE Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretimi	3	0	3	4
Toplam	19	0	19	30	Toplam	19	0	19	30

VII. Yarıyıl					VIII. Yarıyıl				
Dersin Adı	T	U	K	AKTS	Dersin Adı	T	U	K	AKTS
MB Öğretmenlik Uygulaması 1	2	6	5	10	MB Öğretmenlik Uygulaması 2	2	6	5	12
MB Özel Eğitim ve Kaynaştırma	2	0	2	3	MB Okullarda Rehberlik	2	0	2	3
MB Seçmeli 5	2	0	2	4	MB Seçmeli 6	2	0	2	4
AE Seçmeli 5	2	0	2	4	AE Seçmeli 6	2	0	2	4
AE Müzik Öğretimi	3	0	3	4	AE Karakter ve Değer Eğitimi	2	0	2	3
AE İlkokulda Yabancı Dil Öğretimi	3	0	3	5	AE Görsel Sanatlar Öğretimi	3	0	3	4
Toplam	14	6	17	30	Toplam	13	6	16	30

Genel Toplam						
	T	U	K	AKTS	SAAT	YÜZDE
MB Meslek Bilgisi	44	12	50	88	56	35
GK Genel Kültür	26	2	27	42	28	19
AE Alan Eğitimi	64	2	65	110	66	46
Toplam	134	16	142	240	150	100

2.9.3. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersindeki Yeterliliği

Yeterlilik kavramı ilk kez, Bandura'nın Sosyal Öğrenme Kuramında öne çıkan önemli bir kavram olup, bireylerin olası durumlar ile başa çıkabilmek için gerekli olan eylemleri ne kadar iyi yapabildiklerine ilişkin kişisel inançlarıyla alakalıdır (Bandura, 1982).

Yeterlilik, kişinin çevresindeki belli bir durumda, gerekli bir işi, gerekli olduğu zamanda doğru şekilde yapabilmesidir. Yeterlilik alanı bir kişinin belli pozisyonun görevlerini yerine getirebilmesi için sahip olması gereken yeterlilikleri kapsayan alanlardır (Altaş ve Doğan, 2002).

Yeterlilik kavramı üzerine yapılan diğer farklı tanımlar ise; bir işi yapma gücü sağlayan kifayet, ehliyet ve özel bilgidir. Bir kişinin o işi yapabilme kabiliyeti açısından belirli bir meslek dalında istenilen düzeye ulaşmasıdır (TDK, 2005). Yeterlilik, bir rolü yapabilmek için gerekli beceri, bilgi ve tutumlara sahip olma seviyesidir (Balcı, 2005).

Yeterlilik kavramı; Bandura (1994)'ya göre öğrencilerin öğrenme fırsatlarının geliştirilmesi, iyileştirilmesi ve profesyonel gelişimlerinin en önemli bileşenidir. Öğretmenler için, yeterlilik kavramı bir öğrencinin başarısının miktarı ve isteği ile alakalıdır (Goddard, Hoy ve Woolfolk Hoy, 2000). Öğretmenlerin öğretim yeterlilikleri göz önünde bulundurulduğunda, öğretmenler yükseköğretim yeterliliği sergilediklerinde, öğrencilerin daha istekli oldukları ve zihinsel gelişmelerinde de önemli bir artış meydana geldiği görülmektedir (Bandura, 1994).

Sınıf öğretmenliği eğitimi lisans programında yer alan beden eğitimi ile ilgili derslerin asıl amacı, sınıf öğretmeni adaylarında ilkökul öğrencilerine yönelik oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim yeterliliği oluşturmaktır. Bu yeterliliğin oluşması için en sağlıklı yaklaşım ve yöntem, sınıf öğretmeni adaylarının ilkökullarda yer alan "Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programının" içerik kapsam ve uygulamalarına yönelik eğitim becerileri edinmelerini sağlanmasıdır.

Bunun için yapılması gereken, sınıf öğretmenliği eğitimi lisans programında yer alan "beden eğitimi ve spor kültürü" ile "beden eğitimi ve oyun öğretimi" derslerinin kuramsal ve uygulama içeriklerini ilkökullarda yer alan oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programını esas alarak düzenlemektir (Topkaya, 2011).

Böylece sınıf öğretmenliği eğitiminde okumakta olan sınıf öğretmeni adaylarında ilkökul "oyun ve fiziki etkinlikler" dersleri ile ilgili;

- ✓ Oyun ve fiziki etkinlikler alan bilgisi yeterliliği
- ✓ Oyun ve fiziki etkinlikler alan becerisi yeterliliği
- ✓ Oyun ve fiziki etkinlikler alan eğitimi (öğretim becerileri) yeterliliğini oluşturabilmek mümkün olabilecektir.

Eğitim sistemindeki kesintili eğitim sistemi gereğince sınıf öğretmeni adaylarının mesleğe başladıklarında ilkokullarda okutacakları sınıf düzeyleri eğitim başlangıcı olan ilk dört sınıf düzeyidir yönetmelikler gereğince ve mevcut durum itibari ilk dört yıllık eğitim sürecinde yer alan “oyun ve fiziki etkinlikler” dersini sınıf öğretmenleri yürütecektir.

Bu bağlamda sınıf öğretmenlerini adaylarının “oyun ve fiziki etkinlikler” dersini yürütebilecek bilgi, beceri ve öğretim becerileri yeterliliği kazanmış olmaları gerekmektedir. Sınıf öğretmenliği eğitiminde kazandırılması gereken, ilkokullarda yer alan “oyun ve fiziki etkinlikler” dersleri öğretimine ilişkin sınıf öğretmeni yeterliliklerini aşağıdaki şekilde ifade etmek mümkündür;

- ✓ İlkokullarda yer alan “oyun ve fiziki etkinlikler” dersi öğretim programında yer alan gelişim ve öğrenme alanlarını, bu alanlar ile oyun ve fiziki etkinlikler arasındaki ilişkiyi kavrar. Hareket eğitimi ile ilgili tüm kavramları bilir, hareketleri tanır, Sınıf seviyesine göre düzenlenen kazanımları ne ifade ettiğini anlar ve kazanımlar ile ilgili oyun ve fiziki etkinlik ilişkisini kurar.
- ✓ İlkokullarda yer alan “oyun ve fiziki etkinlikler” dersi ile ilgili öğretim programında yer alan hareket çeşitlerinin tamamını gerçekleştirir ya da birçoğunu yaparak gösterir ve/veya bunların gösterilmesini sağlar.
- ✓ Sınıf düzeyi kazanımlarına yönelik öğrenme sürecine ilişkin öğretim becerileri sergiler.
- ✓ Sınıf düzeyi kazanımlarını oluşturmaya yönelik oyun ve fiziki etkinlikleri planlar, yürütür ve değerlendirir (Topkaya, 2011).

2.9.4. Sınıf Öğretmeninin Oyun Öğretimi

Oyunlar planlanırken öğretmen çocukları çok iyi tanımalı, gelişim özelliklerini bilmelidir. Oyunlar çocukların yaşlarının üzerinde onları zorlayacak oyunlar olmamalıdır. Oyundaki roller dağıtılırken iyi seçimler yapılmalıdır. Roller alan

öğrencilerin önce isteklilerine rol verilmesi başaramadığı durumlarda aşağılık duygularına kapılmamaları için dikkat edilmelidir. Eğer oyun zamanında çocuklara içerde ya da dışarıda oyun oynamak için özgürlük tanınırsa çocuklar bunu kendi başlarına seçebilirler (Dowling ve Dauncey, 1992).

Oyun öğretimi üç aşamada ele alınabilir. Bunlar; oyunun tanıtılması, oyun kurallarının açıklanması ve oyunun uygulanmasıdır.

2.9.5. Oyunun tanıtılması

Oyunun adı söylenerek çocuklar oyuna istekli hale getirilmeye çalışılır. Oyun kurallarının açıklanması: burada oyunun nasıl oynanacağı açıklanır. Oyunda kullanılacak materyaller öğrencilere tanıtılır. Oyunun süresi, oyuncuların ya da oyundaki karakterlerin görevleri açıklanır. Öğrencilerin oyuna istekli olması ve belirlenen oyuna ait hareketleri istekli öğrencilerin yapması oyunun başlangıcında önemlidir. Oyuna tüm öğrencilerin katılmasına özen gösterilmelidir (Akandere, 2003).

2.9.6. Oyunun uygulanması

Oyun bir kez öğretmen ya da istekliler tarafından denenmelidir. Ardından oyun dönüşümlü olarak oynanmalıdır. Oyunda kurallara bağlı kalmakla birlikte belli ölçüde esneklik olmalıdır. Oyunun sonunda çeşitli pekiştiriciler kullanılmalıdır (Akandere, 2003).

2.9.7. Oyunun Değerlendirilmesi

Değerlendirme eğitim-öğretimin önemli bir ögesidir. Oyun etkinlerinin değerlendirilmesi de önemlidir. Bilinçli bir değerlendirme için planlama, öğretim, öğretim özellikleri, öğretim yöntemleri ve uygulamayla birlikte çocukların büyüme ve gelişmelerine yönelik çeşitli etkenler göz önünde bulundurulmalı ve çocuklar öğretmen tarafından düzenli olarak gözlenmeli, gözlem sonuçları belirlenmelidir (Akandere, 2003).

Bu programdaki çıktılara ulaşmak için öğretmenler, öğrencilerin bireysel özellikleri ile sosyal ve fiziksel çevrelerinin özellikleri doğrultusunda uyarlamalar yapmalıdırlar. Örneğin öğretmenler etkinlik seçimi ve uygulamalarında okul çevresinin sosyal, kültürel durumu, veli beklentileri ve hassasiyetleri dikkate alınarak modern

danslar yerine halk danslarına yer verebilirler. Bu amaçla eğitim öğretim yılı başında öğretmenlerin aşağıda belirtilen her bir boyutu gözden geçirerek düzenlemeler yapmaları önerilir (MEB, 2017).

- ✓ Fiziki çevre(okul ve yakın çevre),
- ✓ Çevredeki fiziksel etkinlik, oyun ve spor için fiziki imkânlar,
- ✓ Okuldaki fiziksel etkinlik, oyun ve spor için fiziki imkânlar,
- ✓ Okuldaki ve yakın çevredeki fiziksel etkinlik, oyun ve sporla ilgili eğitim teknolojileri, kitap vb. imkânlar,
- ✓ Sosyal çevre,
- ✓ Aile ve arkadaş çevresinin fiziksel etkinlik, oyun ve spora destek düzeyi,
- ✓ Okul, spor kulübü, diğer kurum destekleri,
- ✓ Fiziksel etkinlik, oyun ve sporla ilgili sosyal paylaşım grupları (okul takımları vb.), Sosyal çevre normları vb.
- ✓ Birey (Öğrenci),
- ✓ Fiziksel etkinlik, oyun ve sporla ilgili sosyal paylaşım grupları (okul takımları vb.), Sosyal çevre normları vb.,
- ✓ Fiziksel etkinlik ve spor alanındaki tercihleri/yatkınlıkları,
- ✓ Bilgi düzeyi,
- ✓ Beceri düzeyi,
- ✓ Motivasyonu,
- ✓ Sağlık ve fiziksel gelişim düzeyi vb. (MEB, 2017).

Programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda belirlenen konuların uygulanmasında birincil görev öğretmene düşmektedir. Öğretmen, eğitim sisteminin temel ögesidir ve yeteneği, bilgisi, donanımı ve eğitim için sağlanan olanaklar ölçüsünde görevini yerine getirmeye çalışır (Saydam, 2003). Kaliteli bir oyun ve fiziki etkinlikler dersi de etkili bir öğretmene gereksinim duymaktadır. Öğretmenin bilgi, yetenek ve ders öğretimindeki tutumları öğrenci öğreniminde oldukça önemlidir.

2.10. Ülkemizde ve Dünyada Beden Eğitimi ve Spor Dersi (OFE) Uygulanışı

Ülkemizde ilkokullarda beden eğitimi ve oyun dersine sınıf öğretmenlerinin girmesi ve beden eğitimi oyun dersinin yerine diğer akademik derslerin işlenmeye

çalışılması verimsizliği arttırmaktadır. Beden eğitimi ve spora gereken önemin verilmemesi, okul yöneticilerinin derse karşı tutumları, tesis, salon ve malzeme eksikliği, ders saatlerinin yetersiz oluşu ve okullardaki beden eğitimi öğretmeni eksikliği, bu dersin uygulanması ve etkinliğini olumsuz yönde etkilemektedir (Kangalgil, Dönmez, 2003).

Beden eğitimi ders plân ve programları hazırlanırken Millî Eğitim Bakanlığı 'nın saptamış olduğu ve okullara gönderdiği programlar esas alınmaktadır. Ancak programların içerisinde diğer kültür derslerinin daha ağırlıklı işlenmesi öngörüldüğünden, beden eğitimi dersine yeterli zaman ayırlamamakta, anlayış olarak da bu dersin yalnızca geçirilmesi gereken birkaç kol-bacak hareketinden başka bir şey olmadığı fikri egemen olarak yerleşmektedir. Burada mutlaka değişmesi gereken öğretmen, okul ve aile üçgeni anlayışıdır (Yalçınmer, 1992).

Koçyiğit ve Öztürk (1991) , sportif eğitimin en önemli devresini kapsayan ilköğretim okullarındaki beden eğitimi etkinliklerinin günümüzde gerek uygulanışı, gerekse öğrencilere sağlanan spor ortamları açısından yeniden planlama ve programlama ihtiyacında olduğunu belirtmektedirler. Araştırmacılara göre, branş öncesi ve branşa yönelik temel eğitimin yer aldığı ilköğretim okullarında, gelişim sürecindeki çocuk; fizyolojik, psikolojik ve zihinsel yönden yetişkinlik döneminin temel özelliklerini almaktadır. Bu dönemde çocuğun sportif ve kişilik gelişimine olumlu ya da olumsuz etkide bulunmak veya hiç etkide bulunmamak, gelecekteki başarı-başarısızlık durumunun sınırlarını belirlemektedir.

Dünyanın birçok ülkesinde, ilköğretim beden eğitimi derslerini işleme sorumluluğu tamamen sınıf öğretmenlerine bırakılmaktadır (Moore ve diğ. 1997; Thompson, 1996) .Yaptıkları çalışma sonucunda, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi yeterli düzeyde yürütecek niteliklerden yoksun olduğunu; bunun başlıca nedeninin ise öğretmen yetiştirme programlarındaki eksikliklerden kaynaklandığını belirtmişlerdir. (Moore ve diğ,1997)

Öğretmenlerin beden eğitimine yönelik duyuşsal eğilimi öğrenci başarısı üzerinde etkilidir (Portman, 1996; Xiang, ve diğ. 2002) Portman (1996)'ın yaptığı çalışma sonucunda, beden eğitimine yönelik iyi eğitim almamış birçok öğretmenin beden eğitimine karşı olumsuz tutumlar beslediklerini ortaya koymuşlardır. Xiang ve diğ. (2002) beden eğitimiyle ilgili bir alan çalışmasına katılan sınıf öğretmenlerinin çalışma öncesi ve sonrası davranışsal eğilimlerini incelemişlerdir. Çalışma sonuçları, bu kursa

katılan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi işlemeye istekli olmadıklarını ve beden eğitimi öğretiminin karmaşık doğasını gözlemleyen öğretmenlerin beden eğitimine yönelik olarak yeterince donanımlı olmadıklarını anladıklarını ortaya koymuştur. Faucette ve Patterson (2001), çalışmaları sonucunda, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi işleme konusunda ilgisiz olduklarını, beden eğitimi dersi sırasında öğrencilerle mümkün olduğunca az etkileşime girdiklerini ve konunun öğretim sorumluluğuna yönelik olarak karşı konulmaz-olumsuz tutumlar sergilediklerini belirtmişlerdir. Araştırmacılara göre, iyi bir şekilde yapılandırılmış sınıf öğretmeni yetiştirme programları, çocuklara yönelik kaliteli bir beden eğitimi dersi işlemek için daha faydalı yöntemleri, davranışları ve konuları öğrenme konusunda sınıf öğretmenlerine yardımcı olabilmektedir. Yapılan birçok çalışmada (Zhu, Sallis ve diğ. 1997; Rahim, Marriner, 1997), beden eğitimi dersinin uzmanlarca verildiği derslere katılan öğrencilerin, beden eğitimi dersinin uzman olmayan kişilerce verildiği öğrencilere oranla; motor performans, akademik başarı, fiziksel uygunluk seviyesi, fiziksel etkinlik düzeyi ve fiziksel etkinliğe yönelik olumlu tutum konularında anlamlı olarak daha başarılı oldukları belirtilmiştir.

2.11. İlgili Araştırmalar

İlkokullardaki beden eğitimi derslerin (1-4) uygulanmasında sınıf öğretmenleri görev yapmaktadır ve sınıf öğretmenlerinin yeterliklerinin öğrenilmesi dersin daha tutarlı ve etkili duruma getirilmesine katkı sağlayacağından konunun önemini arttırmaktadır.

Doğan (2000)'ın yaptığı çalışmada, sınıf öğretmenleri beden eğitimi formasyon düzeylerinin yetersizliğini kendileri için en önemli problem olarak belirtmişlerdir. İlköğretim birinci kademedeki verilen beden eğitimi ve spor derslerinde sınıf öğretmenlerinin, fiziksel, uygulama, önemseme ve formasyon bilgileri açısından pek çok problemle karşılaştıkları düşünülmektedir. Sınıf öğretmenleri ilköğretim L. kademedeki beden eğitimi dersini %98.5 oranında yararlı görürken, %64'ü okullarda beden eğitimi dersinin amacına uygun işlenmediğini, %47' si kendilerini bu derste başarılı bulmadıklarını, %54.4'ü formasyon eğitimi ihtiyacı duyduklarını, %89.8'i bu ders i branş öğretmenlerinin yürütmesi gerektiğini belirtmişlerdir.

Karacaoğlu'nun (2008) farklı branşlar üzerinde yaptığı bir araştırmada öğretmenlerin meslek bilgisine ilişkin kendilerini en düşük düzeyde algıladıkları

konular; “Bilgi ve iletişim teknolojilerinde donanımlı olma” ve “özel alan öğretim programını izleme ve değerlendirme” yeterlilikleridir.

Yine aynı çalışma sonuçlarında sınıf öğretmenleri ile branş öğretmenlerinin meslek bilgisine ilişkin tüm alt boyutlara (öğrenciyi tanıma ve öğrencinin gelişimini sağlamaya, öğrenme-öğretme sürecine, öğrenmeyi, gelişimi izlemeye ve değerlendirmeye, okul, aile, meslektaş ve toplum ilişkilerine, programa ve içeriğe) ilişkin yeterlilik alguları arasında anlamlı farklar bulunmuş olup, sınıf öğretmenlerinin meslek bilgisine ilişkin yeterlilik algısının branş öğretmenlerinkinden yüksek olduğu yorumu çıkarılmıştır.

Arslan ve Altay’ın (2008) araştırma sonucuna göre ülkemizde ilköğretimin ilk kademesinde beden eğitimi dersi gereken düzeyde işlenememekte; sınıf öğretmeni diğer derslere hazırlanmaktan kendisini beden eğitimi dersine yeterince hazırlayamamakta; ancak planlarında beden eğitimi dersini işlemiş olarak gösterme yoluna gitmektedir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitiminin amaçlarından uzaklaştıklarını ve kendilerini bu konuda yeni bilgilerle güncelleme ihtiyacı duymadıklarını, hatta beden eğitimi ders saatlerini, diğer derslerin takviyesi amacıyla kullandıklarını belirtmişlerdir. Daha önceki yıllarda alan dışından, yani Eğitim Fakültelerinin sınıf öğretmenliği programından mezun olmayan bireylerin sınıf öğretmeni olarak atanmaları araç-gereç sıkıntısı, yöneticilerin beden eğitimi dersine yönelik olumsuz tutumları ve sınıfların kalabalık olması da kaliteli bir beden eğitimi dersi işlemenin önündeki engellerdendir.

Dağdelen ve Kösterelioğlu, (2015), yaptıkları çalışmada oyun ve fiziki etkinlikler dersinin ders saatlerinin öğretmenler tarafından yeterli bulunduğu tespit edilmiştir. Ancak bazı öğretmenlerin ders saati sayısını fazla buldukları ve dersi dolduramadıkları da tespit edilmiştir. Buradaki önemli nokta dersin haftalık kaç saat olduğu değil, öğretmenlerin nitelikli oyunlarla, öğrencilerin de aktif olduğu bir ders planlamalarının olduğu düşünülmektedir

Yine Dağdelen ve Kösterelioğlu (2015), yaptıkları çalışma sonuçlarına bakıldığında derse kim girmeli sorusunun cevabı aranmış ve sınıf öğretmenlerinin konumu gereği, çocukları her yönden tanıdığını, bu yüzden derse sınıf öğretmenlerinin girmesi gerektiğini belirtmiştir. Bunun yanı sıra araştırmaya katılanlar ancak nitelikli öğretmenlerin öğrencilerine fayda sağlayabileceğini belirtmişlerdir. Bu durum katılımcıların öğretilerde bulunması gereken özellikleri anlamaları bakımından

önemlidir. Kendini oyun yönünden yetersiz gören bazı katılımcılar da dersi beden eğitimi öğretmenlerinin vermesi gerektiği belirtirken, bir katılımcı da bu ders adıyla bir öğretmenlik branşı olması gerektiğini vurgulamıştır. Tüm bunların yanında derse giren öğretmenlerin branşının önemi olmadığını vurgulayan katılımcı da vardır. Ancak tüm bu görüşlerin ortak noktası bu dersi veren öğretmenlerin dersin kazanımlarını kazandıracak nitelikte olması gerektiğidir.

Temel (2018)'in oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programı kazanımlarının gerçekleşmesine ilişkin öğretmen görüşleri adlı çalışmasında Sınıf öğretmenlerinin; tüm sınıf kademelerinde görüşlerine bakıldığında, oyun ve fiziki etkinlikler ders kazanımları yönünden olumlu görüşe sahip olduğu ve OFE dersi, öğretim programı kazanımlarının tüm sınıf düzeylerinde büyük oranda kazandırılabilirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Alt başlıklarda yer alan, genel olarak fiziksel uygunluk ve fiziksel aktivite kazanımları yönünden olumsuz görüşler belirtildiği saptanmıştır.

Yapılan literatür taramasında oyun ve fiziki etkinlikler dersi işlenirken sınıf öğretmenlerinin karşılaştıkları problemler, sınıf öğretmenlerinin ders hakkındaki görüşleri, beklentileri gibi alanlarda çalışmalar yapılmış ancak sınıf öğretmenlerinin bu ders için yeterlikleri konusunda her hangi bir çalışmanın yapılmadığı tespit edilmiştir. Yapılacak olan çalışmanın alana bu yönüyle katkı sağlaması amaçlanmaktadır. Bu araştırma, sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersi ile ilgili yeterliklerinin tespit edilmesi ve dersin verimliliği hakkında fikir sahibi olmak ve elde edilen bulgulardan yola çıkarak önerilerde bulunmak amacı ile planlanmıştır.

3. GEREÇ VE YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Tipi

Bu araştırmada, ilkokul sınıf öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersindeki Beden eğitimi ve spor özel alan yeterliliklerinin incelenmesinde tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma nicel bir araştırma olup, betimsel (tarama) modeli ile gerçekleştirilmiştir. Tarama modeli, geçmişte olan veya halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle incelemeyi amaç edinen bir araştırma yaklaşımıdır. Araştırmada incelenecek olan olay, birey veya nesnelere kendi şartları içerisinde ve olduğu şekliyle tanımlanmaya çalışılır. Hiçbir şekilde onları değiştirme ve etkileme yoluna gidilmez. Önemli olan, onu uygun biçimde gözlemleyip belirleyebilmektir (Karasar, 2004).

3.2. Araştırmanın Yapıldığı Yer ve Özellikleri

Araştırma Sivas ve Yalova illerinde yapılmış ve çalışmaya il merkezi, ilçe merkezi, kasaba ve köylerde görev yapan sınıf öğretmenlerinden her bölgeyi temsilen katılımcı dâhil edilmiştir.

3.3. Araştırmanın Evreni:

Araştırmanın evreninin belirlenmesi için MEB Strateji geliştirme Başkanlığının 2017-2018 eğitim-öğretim yılında illere göre görev yapan kadrolu öğretmen sayıları alınmıştır(<http://sgb.meb.gov.tr/www/resmi-istatistikler/icerik/64>).

Araştırmanın evrenini, 2017-2018 eğitim öğretim yılı ikinci döneminde Sivas ve Yalova illerindeki Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı ilköğretim okulları 1. kademesinde (1-4. sınıflar) görev yapan sınıf öğretmenleri oluşturmaktadır. 2017-2018 eğitim öğretim yılında Yalova ilinde 835, Sivas ilinde 2.275 sınıf öğretmeni kadrolu olarak görev yapmaktadır. Buna göre toplam 3.110 sınıf öğretmeni evreni oluşturmaktadır.

3.4. Araştırmanın Örneklemi

Araştırmada, evreni oluşturan 3.110 kişiden %5 yanılma düzeyinde ve %3 sapma miktarında örnekleme en az 410 kişinin (Yazıcıoğlu ve Erdoğan, 2004:50) dâhil olması gerektiği sonucu çıkmıştır ve evrenden tesadüfî olarak çekilen 416 kişi araştırmaya dâhil edilmiştir.

3.5. Veri Toplama Araçları

Araştırmada nicel olup veri toplama aracı olarak Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 2008 tarihinde yürürlüğe koyulan Beden Eğitimi Öğretmeni Özel Alan yeterlikleri incelenmiş ve yeterlikler soru şekline dönüştürülmüştür. Beden Eğitimi Dersi Özel Alan Yeterlikleri altı boyuttan ve 30 alt yeterlikten oluşmaktadır. Altı boyut ve alt yeterlikler soru haline getirilmiş ve ön çalışma yapılmıştır. Ön çalışmada öğretmenlerle görüşme yapılmış ve oluşturulan sorular alan uzmanları (5 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni, 3 Beden Eğitimi ve Spor alanında Öğretim Elemanı, 1 Ölçme Değerlendirme Uzmanı) tarafından incelenerek kapsam açısından ve anlaşılabilirlik açısından incelenerek 6 alt boyut ve 30 sorudan oluşan ölçme aracı meydana getirilmiştir. Daha sonra Milli Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü'nden (YEGİTEK) Beden Eğitimi Dersi Özel Alan Yeterliklerinin kullanımı için araştırma izni alınmıştır. Ölçek; kapsam geçerliği için uzman görüşüne sunulmuş ve kapsam açısından uygun hale getirilmiştir. Yapı geçerliği için faktör analizi uygulanmış, KMO Ölçütü .968 olarak bulunmuş ($p>0.05$) ve verilerin faktör analizine uygun olduğu görülmüştür. Varimax dönüşümü kullanılarak yapılan temel bileşenler faktör analizinde 30 soru üç faktör altında toplanmıştır. Bu faktörler içerisinde tek faktörün toplam içerisindeki açıklama yüzdesi 45.50 olarak bulunmuştur. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı (α) .85 olarak bulunmuştur. Bu değerler ölçeğin kendi içerisinde tutarlılığın yüksek olduğunu gösteren değerdir (Demircioğlu, 2011). Ölçme aracı; demografik bilgiler ve öğretmen yeterlikleri ile ilgili bilgiler şeklinde 2 grup halinde oluşturulmuştur. Demografik bilgiler çok seçenekli ve boşluk doldurma şeklinde, öğretmen yeterlikleri ile ilgili sorular ise 5 li likert tipindedir. Her soruda yeterliklere sahip olma düzeyini belirten bir sütun bulunmaktadır. Ölçekteki ifadeler yeterliklere sahip olma düzeyinde; "1= Hiçbir zaman, 2=Nadiren, 3=Ara sıra, 4=Sıklıkla ve 5=Her zaman" şeklinde puanlanmıştır.

3.6. Verilerin Toplanması:

Araştırmacı veri toplamak için belirtilen illerdeki ilkokullar ile görüşülerek, araştırma ile ilgili öğretmenlere bilgi vermiş ve gönüllülük esasına göre istekli olan öğretmenler ölçeği doldurmuştur.

3.7. Verilerin Değerlendirilmesi:

Araştırmada, elde edilen veriler analiz programına yüklenerek değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde; verilerin normal dağılıp dağılmadığına Shapiro-Wilk testine göre bakıldığında veriler normal dağılım göstermediğinden dolayı; Kruskal-wallis testi ve Mann-Whitney-U testi kullanılmıştır. Veriler tablolarda aritmetik ortalama, standart sapma, birey sayısı ve yüzdesi şeklinde belirtilip, yanılma düzeyi 0,05 olarak alınmıştır.

3.8. Araştırmanın Etik Yönü

Araştırmanın her aşaması etik ilkelere uygun olarak yürütülmüştür. Uygulamaya geçmeden önce Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu Başkanlığı'ndan (02.03.2017 tarih ve 60263016-050.06 sayılı) (EK 1) ve çalışmada veri toplanması için Sivas ve Yalova Milli Eğitim Müdürlüklerinden) (EK 2, EK 3) yazılı izinler alınmıştır.

4. BULGULAR

4.1. İlkokul Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersinde Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Özel Alan Yeterliliklerine Sahip Oluş Derecelerine Ait Bulgu Ve Yorumlar

Tablo 1: Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Özel Alan Yeterliliklerine Sahip Oluşları Tablosu

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ÖZEL ALAN YETERLİKLERİ	SAHİP OLUŞ DERECESİ									
	KESİNLİKLE KATILMIYORUM		KATILMIYORUM		FİKRİM YOK		KATILIYORUM		KESİNLİKLE KATILIYORUM	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
A1-Öğretime uygun plan yapabilme	28	6.7	90	21.6	27	6.5	199	47.8	72	17.3
A2-Öğretime uygun öğrenme ortamları düzenleyebilme	31	7.5	113	27.2	36	8.7	182	43.8	54	13.0
A3-Öğretim sürecine uygun araç-gereç ve kaynakları kullanabilme	29	7.0	117	28.1	35	8.4	168	40.4	67	16.1
A4-Okul takım çalışmalarını planlayabilme	37	8.9	107	25.7	61	14.7	153	36.8	58	13.9
A5-Öğretimin amaçlarını gerçekleştirme sürecinde teknolojik kaynakları kullanabilme	31	7.5	90	21.6	40	9.6	185	44.5	70	16.8
A6-Öğretimde özel eğitime gereksinim duyan ve özel gereksinimli öğrencilere yönelik planlamalar yapabilme	35	8.4	101	24.4	65	15.6	162	38.9	53	12.7
B1-Öğrencilerin temel ve özelleşmiş hareket bilgi ve becerilerini geliştirebilme	24	5.8	85	20.4	30	7.2	200	48.1	77	18.5
B2-Öğrencilerde düzenli fiziksel etkinlik ve sağlıklı yaşam bilinci oluşturabilme	29	7.0	79	19.0	31	7.5	206	49.5	71	17.1
B3-Öğrencilerin müsabakalara katılmalarını ve çalışmalarının yürütülmesini sağlayabilme	26	6.3	94	22.6	57	13.7	180	43.3	59	14.2
B4-Öğrencileri sağlıklı beslenme konusunda bilinçlendirebilme	18	4.3	72	17.3	33	7.9	198	47.6	95	22.8
B5-Spor sakatlanmalarında ilk yardım kurallarını uygulayabilme	22	5.3	88	21.2	48	11.5	196	47.1	62	14.9
B6-Öğrencilerin liderlik, sorumluluk alma, paylaşma ve birlikte iş yapma becerilerini geliştirebilme	20	4.8	70	16.8	22	5.3	222	53.4	82	19.7
B7-Doğayı tanıma ve çevreyi koruma bilinci oluşturabilme	20	4.8	67	16.1	36	8.7	200	48.1	93	22.4
B8-Kişisel güvenlik ve kazalardan korunma bilgi ve becerisini kazandırabilme	21	5.0	69	16.6	32	7.7	208	50.0	86	20.7
B9-Öğrencilere spor ve spor organizasyonları bilinci ve sevgisi kazandırabilme	22	5.3	75	18.0	46	11.1	196	47.1	77	18.5

B10-Beden eğitimi dersi ve öğretiminde eğitsel oyunları etkili kullanabilme	24	5.8	76	18.3	39	9.4	207	49.8	70	16.8
B11-Özel eğitime gereksinim duyan öğrencilere etkinlikler düzenleyebilme	31	7.5	101	24.3	69	16.6	163	39.2	52	12.5
C1-Atatürk'ün beden eğitimi ve spor ile ilgili duygu ve düşüncelerini uygulamalarına yansıtabilme	22	5.3	71	17.1	34	8.2	189	45.4	100	24.0
C2-Ulusal bayramlarda ve özel günlerde sportif etkinlikler yapabilme	25	6.0	78	18.8	31	7.5	186	44.7	96	23.1
D1-Yapacağı ölçme ve değerlendirme uygulamalarının amaçlarını belirleyebilme	20	4.8	87	20.9	54	13.0	206	49.5	49	11.8
D2-Ölçme değerlendirme araç ve yöntemlerini kullanabilme	24	5.8	79	19.0	54	13.0	202	48.6	57	13.7
D3-Öğrencilerin bedensel gelişimlerini belirlemeye yönelik yapılan ölçme sonuçlarını yorumlama ve geribildirim sağlayabilme	30	7.2	86	20.7	50	12.0	190	45.7	60	14.4
E1-Öğrencilerin zihinsel, fiziksel ve ruhsal yönden geliştirilmesinde aileler ve toplumla işbirliği yapabilme	23	5.5	86	20.7	37	8.9	189	45.4	81	19.5
E2-Öğrencilerin ve çevrenin, ulusal bayram ve törenlerin anlam ve öneminin farkına varmalarını ve aktif katılımlarını sağlayabilme	25	6.0	75	18.0	43	10.3	186	44.7	87	20.9
E3-Ulusal bayram ve törenlerin yönetimini ve organizasyonu yapabilme	23	5.5	79	19.0	38	9.1	192	46.2	84	20.2
E4-Okulun kültür ve öğrenme merkezi haline getirilmesinde toplumla işbirliği yapabilme	19	4.6	81	19.5	51	12.3	191	45.9	74	17.8
F1-Mesleki yeterliklerini belirleyebilme	21	5.0	77	18.5	56	13.5	196	47.1	66	15.9
F2-Beden eğitimi dersi öğretimine ilişkin kişisel ve mesleki gelişimini sağlayabilme	18	4.3	84	20.2	63	15.1	180	43.3	70	16.8
F3-Mesleki gelişime yönelik uygulamalarda bilimsel araştırma yöntem ve tekniklerinden yararlanabilme	19	4.6	88	21.2	64	15.4	180	43.3	65	15.6
F4-Liderlik yapabilme	24	5.8	72	17.3	43	10.3	190	45.7	87	20.9

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliklerine sahip oluş dereceleri tablo 1’de verilmiştir ve en yüksek yüzdeler üzerinden dillendirilmiştir. Verilen cevaplar aşağıda ayrıntılı olarak yorumlanmıştır.

“Öğretime uygun plan yapabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %47.8’i “katılıyorum” cevabını vererek, yeterli olduklarını belirtmişlerdir.

“Öğretime uygun öğrenme ortamları düzenleyebilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesin sınıf öğretmenlerinin %43.8’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğretim sürecine uygun araç-gereç ve kaynakları kullanabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %40.4’ü “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Okul takım çalışmalarını planlayabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %44.5’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğretimin amaçlarını gerçekleştirme sürecinde teknolojik kaynakları kullanabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %44.5’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğretimde özel eğitime gereksinim duyan ve özel gereksinimli öğrencilere yönelik planlamalar yapabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %38.9’u “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencilerin temel ve özelleşmiş hareket bilgi ve becerilerini geliştirebilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %48.1’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencilerde düzenli fiziksel etkinlik ve sağlıklı yaşam bilinci oluşturabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %49.5’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencilerin müsabakalara katılmalarını ve çalışmalarının yürütülmesini sağlayabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %43.3’ü “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencileri sağlıklı beslenme konusunda bilinçlendirebilme” sağlayabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %47.6’sı “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Spor sakatlanmalarında ilk yardım kurallarını uygulayabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %47.1’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencilerin liderlik, sorumluluk alma, paylaşma ve birlikte iş yapma becerilerini geliştirebilme uygulayabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %53.4’ü “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Doğayı tanıma ve çevreyi koruma bilinci oluşturabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %48.1’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Kişisel güvenlik ve kazalardan korunma bilgi ve becerisini kazandırabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %50.0’si “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencilere spor ve spor organizasyonları bilinci ve sevgisi kazandırabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %47.1’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Beden eğitimi dersi ve öğretiminde eğitsel oyunları etkili kullanabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %49.8’i “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Özel eğitime gereksinim duyan öğrencilere etkinlikler düzenleyebilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %39.2’si “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Atatürk’ün beden eğitimi ve spor ile ilgili duygu ve düşüncelerini uygulamalarına yansıtabilme” düzenleyebilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %45.4’ü “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Ulusal bayramlarda ve özel günlerde sportif etkinlikler yapabilme” düzenleyebilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %44.7’si “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Yapacağı ölçme ve değerlendirme uygulamalarının amaçlarını belirleyebilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %49.5 “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Ölçme değerlendirme araç ve yöntemlerini kullanabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin % 48.6’sı “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencilerin bedensel gelişimlerini belirlemeye yönelik yapılan ölçme sonuçlarını yorumlama ve geribildirim sağlayabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %45.7’si “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencilerin zihinsel, fiziksel ve ruhsal yönden geliştirilmesinde aileler ve toplumla işbirliği yapabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %45.4’ü “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Öğrencilerin ve çevrenin, ulusal bayram ve törenlerin anlam ve önemini farkına varmalarını ve aktif katılımlarını sağlayabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %44.7’si “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Ulusal bayram ve törenlerin yönetimini ve organizasyonunun yapabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %46.2’si “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Okulun kültür ve öğrenme merkezi haline getirilmesinde toplumla işbirliği yapabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin % 45.9 “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Mesleki yeterliklerini belirleyebilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %47.1’si “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Beden eğitimi dersi öğretimine ilişkin kişisel ve mesleki gelişimini sağlayabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %43.3’ü katılıyorum cevabı vermişlerdir.

“Mesleki gelişime yönelik uygulamalarda bilimsel araştırma yöntem ve tekniklerinden yararlanabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin % 43.3 “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

“Liderlik yapabilme” beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliğine sahip olma derecesine sınıf öğretmenlerinin %45.7’si “katılıyorum” cevabı vermişlerdir.

Tablo 2. Mezun Olunan Bölüme Göre, Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluş Derecelerinin Karşılaştırmasına Ait Mann Withney U-Testi Sonuçları

SAHİP ORTALAMA	Mezun olunan bölüm	N	Sıra ortalaması	Sıra toplam	U	P
	Sınıf Öğretmenliği Mezunu	327	208,87	68302	14429	0,903
	Diğer Bölüm Mezunu	89	207,12	18434		

($p>0,05$).

Araştırma grubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliklerine sahip olma düzeyine ilişkin mezun olunan bölüme göre incelendiğinde; aralarında anlamlı farklılığın olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 3. Yaşa Göre, Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluş Derecelerinin Karşılaştırmasına Ait Kruskal-Wallis Analiz Sonuçları

SAHİP ORTALAMA	Yaş	N	Sıra ortalaması	sd	χ^2	p
	26-30	28	263,84	5	15,784	0,007
	31-35	75	194,56			
	36-40	93	200,29			
	41-45	96	183,04			
	46-50	87	231,33			
	>51	37	227,88			
	Toplam	416				

($p<0,05$)

Araştırma grubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi özel alan yeterliklerine sahip oluş derecelerine ilişkin görüşleri yaşa göre incelendiğinde gruplar arasında anlamlı bir farklılığın olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Bu fark 26-30 yaş grubundaki öğretmenlerin lehinedir. Ayrıca bu farklılık 26-30 yaş grubuyla 41-45 yaş grubu arasındaki farktan kaynaklanmaktadır.

Tablo 4. Cinsiyete Göre; Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluş Derecelerinin Karşılaştırmasına Ait Mann Whitney U-Testi Sonuçları

SAHİP ORTALAMA	Cinsiyet	N	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	P
	Erkek	200	210,6	42119,5	21180,5	0,732
	Kadın	216	206,56	44616,5		

($p>0,05$)

Araştırma grubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi özel alan yeterliliklerine sahip oluş derecelerine ilişkin görüşleri cinsiyete göre incelendiğinde gruplar arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$)

Tablo 5: Hizmet Yılına Göre, Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Özel Alan Yeterliklerine Sahip Oluş Derecelerinin Karşılaştırmasına Ait Kruskal-Wallis Analiz Sonuçları

SAHİP ORTALAMA	Hizmet Yılı	N	Sıra ortalaması	sd	χ^2	p
	6-10	49	238,77	4	11,564	0,021
	11-15	90	209,71			
	16-20	110	187,1			
	21-25	86	193,45			
	>26	81	233,89			
	Toplam	416				

($p<0,05$)

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliklerine sahip oluş derecesine ilişkin görüşleri hizmet yılına göre incelendiğinde; öğretmenlerin görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$). Bu fark 6-10 yıl grubu ile 16-20 yıl olan gruplar arasındaki puanlardan kaynaklanmaktadır ve bu farklılık hizmet süresi 6-10 yıl olan grubun lehinedir.

5. TARTIŞMA

Bu araştırmada sınıf öğretmenlerinin, Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi yeterliliklerinin incelenmiş ve öğretmenlerin cinsiyet, yaş, mezun olunan bölüm, hizmet yılına göre sahip oldukları yeterlilikler ile ilgili görüşleri alanda yapılan diğer araştırmalarla tartışılmıştır.

Sınıf öğretmenlerinin mezun olunan bölüm, yaş, cinsiyet ve hizmet süresine göre OFE dersi yeterliklerine bakıldığında cinsiyete ve mezun olunan bölüme göre OFE dersi için öğretmen yeterliklerine bakıldığında gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ancak hizmet süresine ve yaş değişkenine göre bakıldığında ise gruplar arasında anlamlı farklar bulunmuştur.

Sınıf öğretmenlerinin ölçüğe verdikleri cevaplar maddeler bazında değerlendirildiğinde yeterliklere genelde sahip olduklarını belirtmişlerdir.

Arslan ve Altay (2009) ,yaptıkları sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin görüşlerinin bazı eğilimleri açısından incelenmesi adlı çalışmada, sınıf öğretmenlerinin % 23.8'i "Beden eğitimi dersi işlemede kendimi yeterli "görüyorum" seçeneğini tercih ederken, % 76.2'si ise bu ifade "görmüyorum" seçeneğini işaretlemiştir. Arslan (2008) çalışmasında, yetişkinlik döneminde kullanılacak çeşitli serbest zaman etkinliklerine dair beceriler erken çocukluk döneminde öğrenildiğini, bu becerileri öğrenemeyen insanlar yaşam boyu fiziksel etkinliğin, sağlık ve fiziksel uygunluk faydaları konusunda bir kazanım elde edemeyeceklerini sonucunu ortaya koymuştur.

Dalaman'ın (2010) çalışmasında öğretmenler; Atatürk ve Ulusal Bayramlara ait tüm kazanımları kazandırdıkları yönünde görüş bildirdikleri görülmektedir. Erdoğan ve Öçalın'ın (2010) yapmış oldukları çalışmalarında, öğretmenler kazanımların uygulanabilirliği konusunda olumsuz görüş belirtmişlerdir.

Yine Dalaman'ın (2010) çalışmasında öğretmenler; birinci kademe beden eğitimi dersi öğretim programında yer alan kazanımları kazandırdıkları yönünde görüşleri; birinci sınıf öğretmenleri kazanımların %93,8'ni, ikinci sınıf öğretmenleri kazanımların %97'sini, üçüncü sınıf öğretmenleri kazanımların %87,5'ni, dördüncü sınıf öğretmenleri kazanımların %91'ini gerçekleştirdikleri yönünde görüş bildirdikleri görülmektedir.

Başka bir çalışmada ise Dudley ve arkadaşları (2012) ortaokul öğrencilerin beden eğitimi derslerinde fiziksel aktivite düzeyleri ders içerikleri ve öğretmen davranışlarını belirlemek için bir araştırma yapmışlardır. Sonuçlarına göre, öğretmenlerin sadece %31'i öğrencileri fiziksel aktiviteye teşvik ettikleri görülmüştür. Bizim çalışmamızda sınıf öğretmenleri genel olarak kendilerini yeterli görmüşlerdir.

Güven ve Yıldız (2014)'ın araştırma sonucunda, sınıf öğretmenlerinin beklentileri; spor salonlarının yapılması ve oyun ve fizikî etkinlikler dersine ilişkin araç-gereç ve malzemenin sağlanması, ilkokul 1. Sınıftan itibaren branş öğretmenlerinin oyun ve fizikî etkinlikler dersine girmesi, bu ders ile ilgili sınıf öğretmenlerine seminer ve hizmet içi eğitim kurslarının verilmesi, sınıf öğretmenlerinin bu derste başka dersleri yapmamaları ve bu derse yönelik bilgi ve becerilerini geliştirmeleri şeklinde sıralanırken bizim çalışmamızda sınıf öğretmenleri kendilerini yeterli bulup derse beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin girmesini yersiz bularak bizim çalışmamızın sonuçlarıyla çelişmiştir diyebiliriz.

Altun (2016) sınıf öğretmenleri, OFE dersi yeni öğretim programı hazırlanırken dikkate alınan hedeflerin kısmen kazandırıldığı görüşündedirler. Günümüz eğitim sisteminde ağırlık diğer derslere verildiğini ve OFE dersine yeterince zaman ayıramadıkları için hedeflerin tamamını kazandırmakta zorluk yaşadıklarını belirtmişlerdir.

Çivrilkaya ve diğerlerinin (2017) araştırmasında çıkan sonuç ise sınıf öğretmenlerinin OFE dersinde kendilerini yetersiz görmeleri ve buna ek olarak beden eğitimi öğretmenlerinin dersle ilgili daha bilgili ve bilinçli olmalarından dolayı OFE derslerinin yürütücüsünün beden eğitimi öğretmeni olması gerektiğini düşünmüşlerdir ancak bizim çalışmamızda sınıf öğretmenleri kendilerini yeterli görmektedirler.

Yürek'in (2017) "4+4+4 Eğitim sisteminde ilkokul (1-4) sınıflarda beden eğitimi ve spor uygulamalarına ilişkin yönetici ve öğretmen görüşleri" isimli çalışmasında, bütün katılımcılar tarafından Beden Eğitimi ve Spor derslerinin eğitim sistemi için çok önemli olduğunu ortaya koymuştur. Beden Eğitimi ve Spor derslerinin öğrencilerin fiziksel, ruhsal, sosyal, bilişsel gelişimlerine etki ettiği araştırma sonucunda görülmüştür.

Araştırmamızın ilk alt problemi olan cinsiyet değişkenine göre sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi özel alan yeterlikleri incelendiğinde cinsiyete göre OFE dersi için öğretmen yeterliklerine bakıldığında gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Bu sonuç ilgili literatür taranarak incelendiğinde;

Doğan (2000), yaptığı araştırmanın sonucuna göre sınıf öğretmenleri beden eğitimi formasyon düzeylerinin yetersizliği onlar için en önemli problem olarak görülmektedir. Ders uygulamalarındaki ortalama değerler bayan öğretmenlerin beden eğitimi ders uygulamalarında erkek öğretmenlere oranla daha çok problemle karşılaştıklarını ortaya çıkarmaktadır.

Şirin ve Bozkurt (2005) tarafından yapılan benzer bir çalışmada, beden eğitimi öğretme teknikleri ve uygulama dereceleri açısından cinsiyete göre anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir.

Pehlivan ve diğerlerinin (2005) çalışmasında, sınıf öğretmenleri tarafından işlenen beden eğitimi derslerinin, programın istediği biçimde yürütülüp yürütülmediğine yönelik öğretmen görüşleri arasında cinsiyete göre anlamlı bir fark bulmuşlardır. Bu fark ise erkek öğretmenler lehinedir.

Aslan'ın (2008) "Sınıf Öğretmenlerinin İlköğretim Birinci Kademedeki Beden Eğitimi Ders Programlarına ve Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşleri" adlı çalışmasında sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin görüşleri arasında cinsiyete göre anlamlı bir fark olup olmadığı incelenmiştir. Araştırmanın bulgularına göre, "ilköğretim birinci kademedeki beden eğitimi derslerinin işlenmesi önemlidir - önemli değildir." ifadesinde tercih edilen seçeneğin, cinsiyet değişkenine bağımlı olmadığı; "Sınıf öğretmeni olarak beden eğitimi dersi işlemek istiyorum -istemiyorum." ifadesinde tercih edilen seçeneğin, cinsiyet değişkenine bağımlı olduğu; "Bedensel olarak aktif olmayı seviyorum - sevmiyorum." ifadesinde tercih edilen seçeneğin, cinsiyet değişkenine bağımlı olmadığı; "Kaliteli bir beden eğitimi dersinin öğrencilerin akademik performansı üzerinde olumlu bir etkisi vardır - yoktur." ifadesinde tercih edilen seçeneğin, cinsiyet değişkenine bağımlı olmadığı ve son olarak "Beden eğitimi dersi işlemede kendimi yeterli görüyorum - görmüyorum." ifadesinde tercih edilen seçeneğin cinsiyet değişkenine bağımlı olduğu görülmektedir.

"Sınıf öğretmeni olarak beden eğitimi dersi işlemek istiyorum -istemiyorum" ifadesinde tercih edilen seçenekle, "Beden eğitimi dersi işlemede kendimi yeterli

görüyorum - görmüyorum” ifadesinde tercih edilen seçeneklerdeki istatistiksel farklar; bu iki ifade de daha fazla olumlu görüşe sahip olan erkekler lehine gelişmiştir. Ancak bizim çalışmamızda sınıf öğretmenlerinin yeterlilikleri cinsiyet faktörüne bağlı değişkenlik göstermemektedir.

Çapri, Çelikkaleli (2008)’nin “öğretmen adaylarının öğretmenliğe ilişkin tutum ve mesleki yeterlik inançlarının cinsiyet, program ve fakültelerine göre incelenmesi” isimli çalışmasında; farklı cinsiyetlere sahip öğretmen adaylarının, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum ve mesleki yeterlik inancı puan ortalamaları arasında anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür. Cinsiyete göre ortaya çıkan bu farkın hangi cinsiyetten kaynaklandığını belirlemek için sonuçlara bakıldığında, kızlar lehine anlamlı bir fark olduğu görülmektedir.

Arslan’ın (2008) araştırmasında, “Okul Sağlık İndeksi- Beden Eğitimi Ölçeği” aritmetik ortalamalarının, sınıf öğretmenlerinin cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur.

Yine Arslan ve Altay’ın (2009) yaptıkları benzer bir çalışmada Beden eğitimi dersi işlemede kendimi yeterli görüyorum - görmüyorum.” ifadesinde tercih edilen seçeneğin cinsiyet değişkenine bağımlılığının istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir.

Kılıç (2014), çalışmasında Beden Eğitimi Öğretmenlerinin, ilköğretim beden eğitimi dersi kazanımlarına ilişkin cinsiyet yönünden fark tespit edilememiştir.

Celayir’in (2015) “İlkokul Programı Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersinin İşlevselliğinin Geleneksel Çocuk Oyunları Uygulanabilirliğine Göre İncelenmesi” adlı çalışmasında araştırmaya katılanların cinsiyet değişkenine göre oyun ve fiziki etkinlikler dersine ilişkin görüşleri, yapılan t testi sonucunda cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark bulunmadığı tespit edilmiştir.

Temel, (2018) in yaptığı çalışmada cinsiyete göre sınıf öğretmenlerinin, Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi kazanımların gerçekleşme düzeyi karşılaştırıldığında; 1., 2. ve 4. sınıf düzeylerinde fark anlamlı bulunamazken ($p>0,05$), 3. sınıf düzeyinde kadın öğretmenler lehine anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$).

Araştırmamızın ikinci alt problemi olan sınıf öğretmenlerinin yaş değişkenine göre yeterliliklerine bakıldığında fark anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Bu farklılık 26-30 yaş grubuyla 41-45 yaş grubu arasındaki farktan kaynaklanmaktadır. Bu fark 26-30 yaş grubundaki öğretmenlerin lehinedir. Genç öğretmenlerin yaşlı öğretmenlere göre yeterliliklerinin yüksek olduğu görülmektedir. Buradan hareketle mesleğe yeni başlayanların eski öğretmenlere göre kendilerini daha yeterli gördükleri şeklinde yorumlanabilir.

Literatür incelendiğinde ise farklı sonuçlara da rastlanmıştır.

Tortop (2005), tarafından yapılan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi ve eğitsel oyun uygulamaları isimli araştırmada sınıf öğretmenlerinin yaşları ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarına yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi sonucunda önemli bir farklılığa rastlanılmamıştır.

Başka bir kriterle ilişkisine bakıldığında ise sınıf öğretmenlerinin yaşları açısından, eğitsel oyun öğretimi ve uygulamasına yönelik formasyon düzeyleriyle ilgili görüşlerinin değerlendirilmesi sonucunda önemli bir ilişkinin olmadığı görülmüştür.

Yine aynı araştırmanın bulgularında, sınıf öğretmenlerinin yaşları açısından, beden eğitimi ve eğitsel oyun öğretiminde karşılaştıkları sorunlara ilişkin görüşleri değerlendirilmiş ve sonuçta da anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır. ($P<0,05$). 41-50 yaşları arasındaki sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve eğitsel oyun öğretiminde daha fazla sorunla karşılaştıkları ortaya çıkmıştır.

Çivrilkaya ve diğ.(2017) sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersi hakkındaki görüşleri adlı bir çalışmada 10 tane sınıf öğretmeniyle yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmış ve sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersinde yeterli olup olmadığı sorulduğunda sadece bir tane sınıf öğretmeni ileri yaşının olması nedeniyle dersi yetersiz şekilde işlediğini belirtmiştir.

Başka bir çalışmada ise Koparan, Öztürk ve Korkmaz (2011) yaptıkları araştırmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yaş değişkenine göre öz yeterlik algı ve Beden Eğitimi Öğretmeni yeterliği puanlarının yapılan karşılaştırılmasında istatistiksel düzeyde anlamlı fark bulmuşlardır ($p<0,05$).

Araştırmamızın üçüncü alt problemi olan hizmet yılı değişkenine göre sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersindeki yeterliliğine bakıldığında;

Doğan (2000), yaptığı araştırmanın sonucuna göre; Kıdem değişkeni açısından bakıldığında kıdem arttıkça sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi öğretimi için alınması gereken formasyonu gerekli görme düzeyleri yükselmektedir.

Şirin ve Bozkurt'un (2005) araştırmasında, beden eğitimi öğretme tekniklerini kullanma ve uygulama dereceleri açısından sınıf öğretmenlerinin görev süreleri arasında, 13 yıl ve üzerinde hizmet yılına sahip sınıf öğretmenleri lehine anlamlı bir farklılık bulmuşlardır.

Ocak ve Tortop'a (2006) göre ise sınıf öğretmenlerinin hizmet yılına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulmuşlardır. 20 yılın üstünde hizmet yılına sahip sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ders programı ve ders uygulamalarına ilişkin görüşlerinin daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Bu çalışma araştırma sonuçları ile örtüşmemektedir. Çünkü bizim çalışmamızda hizmet yılı az olan öğretmenler beden eğitimi özel alan yeterliliklerinde kendilerini de yeterli görmekte oldukları yorumu yapılabilir.

Arslan'ın (2008) araştırmasında da, “Okul Sağlık İndeksi- Beden Eğitimi Ölçeği” aritmetik ortalamalarının, sınıf öğretmenlerinin hizmet yılına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Hizmet yılı değişkenine göre ortaya çıkan farkların genellikle daha fazla olumlu görüşe sahip olan 20 yılın üzerinde hizmet yılına sahip sınıf öğretmenleri lehine olduğu belirlenirken bizim çalışmamızda bulunan farklılık meslekte yeni olan 6-10 yıllık öğretmenler lehinedir.

Aslan'ın (2008), “Sınıf Öğretmenlerinin İlköğretim Birinci Kademe Beden Eğitimi Ders Programlarına Ve Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşleri” adlı çalışmasında sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin görüşleri arasında hizmet yılına göre anlamlı bir fark olup olmadığı incelenmiştir. Araştırmanın bulgularına göre, “ilköğretim birinci kademe beden eğitimi derslerinin işlenmesi önemlidir - önemli değildir” ifadesinde tercih edilen seçeneğin, hizmet yılı değişkenine bağımlı olduğu; “Sınıf öğretmeni olarak beden eğitimi dersi işlemek istiyorum –istemiyorum” ifadesinde tercih edilen seçeneğin, hizmet yılı değişkenine bağımlı olduğu; “Bedensel olarak aktif olmayı seviyorum – sevmiyorum” ifadesinde tercih edilen seçeneğin, hizmet

yılı değişkenine bağımlı olduğu; “Kaliteli bir beden eğitimi dersinin öğrencilerin akademik performansı üzerinde olumlu bir etkisi vardır” sonucuna ulaşılmıştır.

Bizim araştırmamızda ortaya çıkan bulgularla Arslan (2008)’ın araştırma sonuçları paralellik göstermektedir. Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliklerine sahip oluş dercesine ilişkin görüşleri hizmet yılına göre incelendiğinde; öğretmenlerin görüşleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0,05$). Bu farklılık hizmet süresi 6-10 yıl olan grubun lehinedir.

Arslan ve Altay’ın (2009) yaptıkları diğer bir araştırmada “Beden eğitimi dersi işlemede kendimi yeterli görüyorum -görmüyorum” ifadesinde tercih edilen seçeneğin, hizmet yılı değişkenine bağımlılığının istatistiksel olarak anlamlı olmadığı belirlenmiştir.

Dalaman’ın (2010) çalışmasında, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik kazanımların gerçekleştirilmesine bakıldığında hizmet yılı yönünden farklılık bulunamamıştır. Kılıç’ın (2014) çalışmasında, beden eğitimi öğretmenlerinin ilköğretim beden eğitimi dersi öğretim programındaki kazanımları gerçekleştirmesinde öğretmenlerin kıdemlerine yönünden fark bulunamamıştır. Can Ceylan’ın (2015) araştırmasında yer alan 2. sınıf öğretmenlerin, Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi kazanımlara yönelik görüşlerinde öğretmenlerin hizmet yılına göre farklılık bulunamamıştır.

Celayir (2015), İlkokul Programı Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersinin İşlevselliğinin Geleneksel Çocuk Oyunları Uygulanabilirliğine Göre İncelenmesi adlı çalışmasında araştırmaya katılanların mesleki kıdem değişkenine göre oyun ve fiziki etkinlikler dersine ilişkin görüşlerine yapılan varyans analizi sonucunda anlamlı farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir.

Sarikaya ve Şen ‘in (2016) çalışmasında öğretmenlerin dersin amacına hizmet etme derecesine olan inançları kıdemleriyle ilişkilidir. Başka bir deyişle öğretmenlerin, kıdemleri arttıkça serbest etkinlikler(OFE) dersinin amacına hizmet etme derecesine olan inançları azalmaktadır. Bu durumun ortaya çıkmasında, kıdemli öğretmenlerin yeniliklere karşı olan olumsuz tutumlarının ve bıkkınlık seviyelerinin yüksek olmasının etkili olduğu düşünülebilir.

Temel (2018) çalışmasında Öğretmenlerin hizmet yılına göre, Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi kazanımları gerçekleştirme düzeyine ilişkin görüşleri incelendiğinde; istatistiksel olarak aralarında anlamlı görüş farklılığı bulunamamıştır.

Araştırmamızın dördüncü alt problemi olan sınıf öğretmenlerinin mezun olunan bölüme göre yeterliliklerine bakıldığında; Araştırma grubunu oluşturan sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi öğretmeni özel alan yeterliliklerine sahip olma düzeyine ilişkin mezun olunan bölüme göre incelendiğinde; aralarında anlamlı farklılığının olmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Şirin ve Bozkurt (2005), sınıf öğretmenleriyle yaptığı benzer bir çalışmada Eğitim Fakültesi ve Eğitim Yüksekokulu mezunu sınıf öğretmenlerinin tutum ve beden eğitimi öğretme tekniklerini kullanma ve uygulama derecelerine yönelik puanlarının, Fen-Edebiyat Fakültesi ve diğer bölümlerden mezun olan sınıf öğretmenlerine göre daha yüksek olduğunu bulmuştur.

Arslan ve Altay (2009) yaptıkları çalışmada “Beden eğitimi dersi işlemede kendimi yeterli görüyorum -görmüyorum.” ifadesinde tercih edilen seçeneğin mezun olunan bölüm değişkenine bağımlı olmadığı görülmektedir. Mezun olunan bölüm değişkenine göre ortaya çıkan farkların tamamı, verilen ifadelerde daha fazla olumlu görüşe sahip olan Eğitim Fakültesi ve Eğitim Yüksekokulu mezunu sınıf öğretmenleri lehine olmuştur.

Dalaman’ın (2010) çalışmasında, 4. sınıfı okutan öğretmenler ise sınıf öğretmenliğinden mezun olanların diğer mezunlara göre olumsuz görüş belirtmişlerdir. Bu sonuç araştırma bulgularımızdan farklıdır.

Can Ceylan’ın (2015) çalışmasında, 2. sınıf Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi kazanımların gerçekleşmesine yönelik görüşlerinde mezun olunan bölümlere göre fark bulunamamıştır. Bu sonuçlar araştırma bulgularımız ile örtüşmektedir.

6. SONUÇ VE ÖNERİLER

6.1. Sonuçlar

1. Sınıf öğretmenlerinin görüşlerine göre; beden eğitimi ve spor öğretmeni özel alan yeterliklerine sahip olma dereceleri büyük oranda yeterli seviyededir. Yalnızca aşağıda belirtilen maddelerde kısmen kendilerini yetersiz görmüşlerdir.

- Öğretim sürecine uygun araç-gereç ve kaynakları kullanabilme
- Okul takım çalışmalarını planlayabilme
- Özel eğitime gereksinim duyan öğrencilere etkinlikler düzenleyebilme

2. Sınıf öğretmenlerin cinsiyete göre beden eğitimi ve spor öğretmeni özel alan yeterliklerine sahip olma dereceleri arasında anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0,05$).

3. Sınıf öğretmenlerin yaşlarına göre beden eğitimi ve spor öğretmeni özel alan yeterliklerine sahip olma dereceleri arasında fark vardır ($p<0,05$). Bu farklılık 26-30 yaş olan grup lehinedir.

4. Sınıf öğretmenlerin meslekteki tecrübelerine göre beden eğitimi ve spor öğretmeni yeterliklerine sahip olma derecelerinde fark vardır ($p<0,05$). Bu farklılık hizmet süresi 6-10 yıl olan grup lehinedir.

5. Sınıf öğretmenlerin mezun oldukları programa göre beden eğitimi ve spor öğretmeni yeterliklerine sahip olma derecelerinde anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0,05$).

6.2. Öneriler

1. Beden eğitimi programı ilkokullarda sınıf öğretmenleri tarafından uygulanmaya devam edecekse, programın başarılı olabilmesi için; öğretmenlerin artı yönde tutumlar sergilemesi, sürekli güncellenen uygulamalar yaparak ve yeterli bilgi düzeyine sahip olmaları gerekir. Hizmet öncesi ve hizmet içi programlar buna uygun olarak hazırlanmalıdır. Bu programlar; beden eğitimi özel öğretim yöntemlerine yönelik olmalıdır. Bu konuda üniversitelerin beden eğitimi ve spor bölümlerinden yardım alınmalıdır.
2. Sınıf öğretmenlerinin özellikle kendilerini kısmen yetersiz gördüğü konulardan özellikle öğretim sürecine uygun araç-gereç ve kaynakları kullanılabilmesi, okul takım çalışmalarını planlayabilme, özel eğitime gereksinim duyan öğrencilere etkinlikler düzenleyebilme konularında gerekli seminerler ve hizmet içi kurslarının verilmesi faydalı olacaktır.
3. Üniversitelerdeki sınıf öğretmeni yetiştirme programlarında lisans derslerinde beden eğitimi ve spor derslerine daha fazla yer verilmesi anlamlı olacaktır.
4. Sınıf öğretmenlerine dersleri daha verimli işleyebilmeleri için gerekli malzeme ve alan olanaklarının verilmesi yerinde bir karar olacaktır.
5. Yaş ve hizmet süresi daha ilerde olan öğretmenlerin yeniliklerden haberdar edilmesi ve verimliliği arttırmak için destekleyici çalışmalara yer verilmelidir.

7. KAYNAKLAR

- Açıkada, C. (1992) Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Yetiştirmede Müfredat Programı Sorunları, *Spor Bilimleri Dergisi*, (4), (3-9).
- Akandere, M. (2003)*Eğitici Okul Oyunları*. 1. Basım. Ankara, Nobel Yayın Dağıtım,
- Allison PC, Pissanos BW, and Sakola SP., (1990). Physical education revisited – the institutional biographies of pre-service classroom teachers. *Journal of Health, Physical Education, Recreation, and Dance*, 61(5), 76-79.
- Altaş , N., Doğan, R., (2002). İlköğretim Okulu Öğretmenleri Yeterlilik Ölçeği Üzerine Bir Araştırma, [Http://Acikarsiv.Ankara.Edu.Tr/Fulltext/193.Htm](http://Acikarsiv.Ankara.Edu.Tr/Fulltext/193.Htm)
- Altun, M. (2006). *Eğitsel Oyunlar Dersi Öğretim Programı* 12. Sınıf. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- And, M. (1974). *Oyun ve Bugü - Türk Kültüründe Oyun Kavramı*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Yayınları.
- Aral, N., Gürsoy, F. ve Köksal, A. (2001). *Okul Öncesi Eğitiminde Oyun*. Ankara: YA-PA Yayın.
- Arı, Ramazan ve Diğerleri. (2002).*Çocuk ve Ergende Sosyal ve Ahlak Gelişimi*.1. Basım. Ankara, Nobel Yayıncılık,
- Arslan, Y. (2008). Sınıf Öğretmenlerinin İlköğretim Birinci Kademe Beden Eğitimi Ders Programlarına ve Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşleri. (Yayınlanmamış Yüksek Lisan Tezi). Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Arsunar, F. (1955). *Türk Çocuk Oyunlarından Örnekler*. İstanbul: Maarif Basımevi.
- Balcı, A., (2005). *Açıklamalı Eğitim Yönetim Terimleri Sözlüğü*, Ankara, Tek Ağaç Basım Yayın Dağıtım
- Baltacı, G., Düzgün, İ. (2008). *Adolesan ve Egzersiz*. Sağlık Bakanlığı Yayın No: 730
- Bandura, A. (1982). Self-efficacy mechanism in human agency. *American Psychologist*, 37(2), 122-147.
- Bandura, A. (1994). Self-efficacy. In V. S. Ramachaudran (Ed.), *Encyclopedia of human behavior* (Vol. 4, pp. 71-81). New York: Academic Press. (Reprinted in H. Friedman [Ed.], *Encyclopedia of mental health*. San Diego: Academic Press, 1998).
- Baran, M. (1993). *Çocuk Oyunları*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları

- Baykoç Dönmez, N. (2000) *Üniversite Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümü ve Kız Meslek Lisesi Öğrencileri İçin Oyun Kitabı*. 1. Basım. İstanbul, Esin Yayınevi
- Boratav, P. N. (1973). *100 Soruda Türk Folkloru*. İstanbul: Fono Matbaası.
- Can Ceylan, G. (2015). İlkokul II. Sınıf Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Kazanımlarının Gerçekleşme Düzeyine İlişkin Öğretmen Görüşleri. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Celayir, i. (2015). İlkokul Programı Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersinin İşlevselliğinin Geleneksel Çocuk Oyunları Uygulanabilirliğine Göre İncelenmesi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı Sınıf Öğretmenliği Bilim Dalı Elazığ, Sayfa: XIII+89
- Çelikkaleli, Ö. ve Çapri, B. (2008). Öğretmen Adaylarının Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ve Mesleki Yeterlik İnançlarının Cinsiyet, Program Ve Fakültelerine Göre İncelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. Cilt: 9 Sayı: 15 Bahars:33–53
- Çelen, N. (2002). 4-6 Yaş Çocuklarının Sayı ve Mekan Konumunu Kazanmasında Sembolik Oyunun İşlevi. Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi/Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Çivrilkara, R. Küçükçılıç ,S. ,Öncü , E.(2017).Sınıf Öğretmenlerinin Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersi Hakkındaki Görüşleri. *Eğitim Ve İnsani Bilimler Dergisi* Cilt: 8 / Sayı: 15
- Çoban, B. ve Nacar, E. (2006). *Okul öncesi eğitimde eğitsel oyunlar*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 18–23,29.
- Dalaman, O. (2010). İlköğretim Birinci Kademedede Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programı Kazanımlarının Gerçekleşme Durumuna İlişkin Öğretmen Görüşleri. (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Dalaman, O. ve Korkmaz, İ. (2010). İlköğretim Birinci Kademedede Beden Eğitimi Dersine Giren Öğretmenlerin Beden Eğitimi Öğretim Programı Kazanımlarına İlişkin Görüşleri. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, Cilt 4, Sayı 3: 172-185.
- DeCorby, K., Halas, J., Dixon, S., Wintrup, L., Janzen, H. (2005). Classroom Teachers

- and the Challenges of Delivering Quality Physical Education. *The Journal of Educational Research*; Vol. 98; No. 4: 208-220.
- Demirhan, G.(2006) *Spor Eğitiminin Temelleri*. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi – Bağırhan Yayınevi.
- Doğan,E.(2000).Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi uygulamalarının değerlendirilmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Dowling, M. ve Dauncey, E.(1992) .Teaching 3-9 Years Olds. Hong Kong Ward Lock Educational Co. Ltd,
- Dudley D.A., Okely A.D., Cotton W.G., Pearson P. ve Caputi. P. (2012). Physical Activity Levels And Movement Skill Instruction İn Secondary School Physical Education. *Journal of Science and Medicine in Sport*.15 (3): 231–237
- Dündar, H. & Ayan, S. (2009). *Eğitimde okulöncesi yaratıcılığın ve oyunun önemi*. Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi. 28, 63–74.
- Erdoğan, M. , Öçalan, M. (2010). İlköğretim 2. Kademe Beden Eğitimi Ders Programlarının Değerlendirilmesine İlişkin Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, VIII (4), 151-162
- Faucette, N., Patterson, P. (2001). Classroom teachers and physical education: What they are doing and how they feel about it. *Education*. Vol. 110, No. 1: 108-114.
- Goddard, R.D., Hoy, W. K. & Woolfolk Hoy, A. (2000). Collective teacher efficacy: its meaning, measure, and impact on student achievement. *American Educational Research Journal*, 37 (2) 479-507.
- Güneş, A (2002).*Okullarda Beden Eğitimi Ve Oyun Öğretimi*. Pegem Yayınları. Ankara
- Güven, Ö. ve Yıldız, Ö. (2014). Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersinden beklentileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(2), 525-538
- Hazar, M. (2006). *Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitim*. Ankara: Tutubay Yayınları
<https://hsgm.saglik.gov.tr/tr/fiziksel-aktivite/fiziksel-aktivite-nedir.html>
(erişim tarihi,20.10.2018)
- Humphries, C. A., Ashy, M. (2002) Frequency and Nature of Physical Education Preparation of Elementary Education Majors. *Physical Educator*. Vol. 59, No 1.
- Hurlock, E.B. (1956). *Child Development*. Tokyo: Kögakusha.

<https://tegm.meb.gov.tr/www/ilkogretim-kurumlari-ilkokul-ve-ortaokul-haftalik-ders-cizelgesinde-degisiklik-yapildi/icerik/530> (Erişim Tarihi 19.02.2019)

http://beslenme.gov.tr/content/files/yayinlar/kitaplar/fiziksel_aktivite_bilgi_serisi/e2.pdf

http://www.yok.gov.tr/documents/10279/41805112/Sinif_Ogretmenligi_Lisans_Programi.pdf [26.07.2018].

Kangalgil, M. Dönmez, B. (2003). ilköğretim Okullarında Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşleri (Sivas Örneği). *Milli Eğitim Dergisi*. 159. 20-24.

Kaptan, F. Korkmaz, H. (1999), *İlköğretimde Fen Bilgisi Öğretimi*, Ankara: Anı Yayıncılık.

Karacaoğlu, Ö. C. (2008). Öğretmenlerin Yeterlilik Algıları, *Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*. Cilt: V, Sayı: I, 70-97.

Karasar, N. (2004). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayıncılık.

Kılıç, M. (2014). İlkokul Beden Eğitimi ve Spor Dersi Programının Sınıf öğretmenleri ve Beden Eğitimi Öğretmenleri Tarafından Değerlendirilmesi: Şahinbey/Gaziantep Örneği. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Zirve Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.

Koçyiğit, S., Tuğluk, M. N. ve Kök, M. (2007). Çocuğun Gelişim Sürecinde Eğitsel Bir Etkinlik Olarak Oyun. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, (16).

Koçyiğit, F., Öztürk, F. (1991).İlkokul ve ilköğretim okullarında beden eğitimi dersi uygulama sorunu. *Birinci Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu*. İzmir: MEB Yayınları.

Koparan, Ş., Öztürk, F., Korkmaz, N. H. (2011). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Özyeterlilik Ve Beden Eğitimi Öğretmeni Yeterliliğinin İncelenmesi. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğrt. Kongresi 25-27 Mayıs 2011, *VAN/YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi Özel Sayısı*, 52-61

Lombard, C. (2000). An Introduction to Ethnological Study of Children's Games. St. Louis: Times Mirror IMosby College Publishing.

MEBa (2012). Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı http://tegm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2013_03/06051805_cilt1.pdf. (Erişim tarihi: 14.03.2018)

- MEBb (2012). Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı. TTKB, Ankara
- Moore, D., Webb, P., Dickson, S. (1997). Perceptions of preservice primary teachers in teaching personal development, health and physical education. (Ed. J.J. Walkuski, S.C. Wright, S.K.S. Tan)'da The World Conference on Teaching, Coaching and Fitness Needs in Physical Education and the Sport Sciences (144-152). Singapore: AIESEP.
- Newton, L.D., Newton, D.P. (2005). Can elementary textbooks help teachers teach physical education for understanding? *Int J Phys Educ.* Vol: 42 no:1. 26-34.
- Nichols, B. (1990). Moving and Learning, the Elementary School Physical Education Experience. St. Louis: *Times Mirror Mosby College Publishing.*
- Ocak, Y., Tortop, Y. (2006). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimlerine İlişkin Genel Görüşleri ve Beden Eğitimi Derslerini Yürütürken Karşılaştıkları Sorunları. 9. *Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, 3-5 Muğla.*
- Oral, B., Şentürk, H. (1998) Farklı branşlardan mezun olup sınıf öğretmeni olarak atanan öğretmenlerin mesleki yeterliklerine ilişkin müfettiş ve öğretmenlerin algıları. *Cumhuriyetin 75. Yılında İlköğretim Birinci Ulusal Sempozyumu*, Başkent Öğretmen Evi, Ankara: (95-108)
- Özhan, M. (1990). *Çocuk Oyunlarımız*. Ankara: Feryal Matbaası.
- Özer, A., Gürkan, C. & Ramazanoğlu, O. (2006). *Oyunun Çocuk Gelişimi Üzerine Etkileri*. Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları. 5 (6), 67 -79.
- Özşaker, M., Orkun, A.(2005). İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Dersinin Amaç ve İçeriğine İlişkin Sorunlar. 4. *Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu*, İzmir
- Pehlivan, Z., Dönmez, B. ve Yaşat, H. (2005). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Görüşleri. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi.* 51.
- Piaget, J. (1972). Play, Dreams and Imitation in Childhood. (Çev. C. Gattegno ve F. M. Hodgson). London: Routledge and Kegan Paul
- Portman, P.A. (1996) Preservice elementary education majors beliefs about their elementary physical education classes (Pt. 1). Indiana Association for Health, Physical Education, Recreation and Dance Journal, 25 (2) 25-28..
- Poyraz, H. (2003). *Okul Öncesi Dönemde Oyun ve Oyuncak*. Ankara: Anı Yayıncılık

- Rahim, M., Marriner, T. (1997) Students' attitudes toward physical activity: Specialist versus non-specialist. *The Alberta Journal of Educational Research*, 43(2/3),161-164.
- Sallis, J.F., McKenzie, T.L., Alcaraz, J.E., Kolody, B., Faucette, N., & Hovell, M.F. (1997) .The effects of a 2-year physical education program (SPARK) on physical activity and fitness in elementary school students. *American Journal of Public Health*, 87 (8), 1328-1334
- Sargın, N. (2001) .*Çocuklarda Ruh Sağlığı*. 1. Basım. Ankara, Nobel Yayıncılık.
- Sarikaya ,İ. ve Şen ,S. (2016). Serbest Etkinlikler Dersinin Amacına Hizmet Etme Derecesinin Öğretmen Görüşlerine Göre İncelenmesi. *Adıyaman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*. 6(2), 344-359.
- Saydam R. (2003). *İlköğretim Okulu I ve II. Devre Müzik Eğitiminde Eğitimci Sorunu. Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu*, 30-31 Ekim, İnönü Üniversitesi, Malatya
- Senemoğlu, N.(2003). Türkiye’de Sınıf Öğretmeni Yetiştirme Uygulamaları, Sorunları, Öneriler.Süleyman Demirel Üniversitesi, *Burdur Eğitim Fakültesi Dergisi.*, Sayı: 5 :154-193.
- Sevinç, M. (2005). *Erken Çocuklukta Gelişim ve Eğitimde Yeni Yaklaşımlar*. 1. Basım. 2. Cilt. İstanbul, Morpa Kültür Yayınları.
- Seyrek, H., Sun, M. (1991). *Okul Öncesi Eğitimde Çocuk Oyunları*. İzmir: Mey Yayınları.
- Şahin, Z. (2002). Ergenlerde Fiziksel Aktivite Düzeyinin Değerlendirilmesi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Şirin, E. F., Bozkurt, İ. (2005). İlköğretim Okullarında Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi ile İlgili Tutum ve Uygulamaları. *4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu*. 10-11.
- Tamer, K. (1982). *Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, (101), 36-38 s.36 -105.
- Temel, A. (2018). İlkokul, Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı Kazanımlarının Gerçekleşmesine İlişkin Öğretmen Görüşleri(Yayınlanmamış yüksek lisans tezi)Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü,Sivas
- Türk Dil Kurumu, (2005). *Türkçe Sözlük*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları.

- Thompson, K. Physical education and sport in Hunter region primary schools. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Newcastle Üniversitesi, Yeni Güney Galler.1996.
- Topkaya,İ. (2011) .*Hareket, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretiminde Öğrenme Ve Öğretimin Temelleri*. Nobel Yay. Ankara
- Xiang, P., Lowy, S., McBride, R. (2002) The impact of a field-based elementary physical education methods course on preservice classroom teachers' beliefs. *Journal of Teaching in Physical Education*, 21(2), 145-161.
- Yalçın, M. Beden Eğitimi ve Sporun Milli Eğitim Bütünlüğü İçerisindeki Yeri, 1. *Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu*, 19-21 Aralık 1991 İzmir, Milli Eğitim Bakanlığı Okul İçi Beden Eğitimi Spor ve İzcilik Dairesi Başkanlığı, Milli Eğitim Basımevi, 65-68. 1992.
- Yaylacı, F. İlköğretim okulları beden eğitimi dersi öğretim programının değerlendirilmesi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi-Sosyal Bilimler Dergisi*, Sayı: 1: 95-106. 1998.
- Yükseköğretim Kurulu (YÖK). Mart 1998 - Program Geliştirme Raporu. <http://www.yok.gov.tr/egitim/raporlar/mart98/bolum6.html>. [26.07.2018].
- Yürek, Y. (2017). 4+4+4 Eğitim sisteminde İlkokul 1.,2.,3.,4. Sınıflarda Beden Eğitimi ve Spor Uygulamalarına İlişkin Yönetici ve Öğretmen Görüşleri. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Zhu, W.A. (1997).Multilevel analysis of school factors associated with health-related fitness. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 68 (2), 125-135.

8.EKLER

EK 1 - ETİK KURUL KARARI

EK 2 - SİVAS MİLLİ EĞİTİM ARAŞTIRMA İZİNİ

EK 3 - YALOVA MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ ARAŞTIRMA İZİNİ

EK 4 - VERİ TOPLAMA ARACI

EK 5 - ÖZGEÇMİŞ

GİZLİ

Tarih:14.12.2017 17:06
Sayı:60263016-050.06-
E.00000264900

T.C.
CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ
Hukuk Müşavirliği
Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu Başkanlığı

Sayı : 60263016-050.06
Konu : Doç. Dr. Murat KANGALGİL'in Dilekçesi Hk.

Sayın; Doç. Dr. Murat KANGALGİL

İlgi: 07/12/2017 tarih ve 259654 sayılı dilekçeniz.

İlgi dilekçeniz ve ekleri Üniversitemiz Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Sosyal ve Beşeri Bilimler Kurulunca incelenmiştir. Kurulun 13/12/2017 tarih ve 11 no'lu toplantısında alınan 5 no'lu kararda; "Karar 5: Doç. Dr. Murat KANGALGİL'in 07/12/2017 tarih ve 259654 ebys kayıtlı dilekçesinde bahsi geçen *Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı* yüksek lisans öğrencisi *Derya Taran*'ın yüksek lisans tezi olarak planlanan ve *Bilimsel Araştırma Projeleri Biriminden Projelendirilecek olan "Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Yeterliliklerinin İncelenmesi"* isimli çalışmanın etik olarak uygunluğu Üniversitemiz *Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Sosyal ve Beşeri Bilimler Kurulu* tarafından incelenmiş olup, etik açıdan bir sakınca olmadığı yönünde, *Rektör* oluruna sunulmak üzere oybirliği ile, *Karar* verildi." denilmekte olup, 13/12/2017 tarihli Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Sosyal ve Beşeri Bilimler Kurul toplantısında alınan 5 no'lu karar, *Rektörlük* oluruna sunulmuş ve *Rektör* oluru alınmıştır.

Bilgilerinizi rica ederim.

e-imzalıdır
Prof. Dr. Hilmi ATASEVEN
Rektör Yardımcısı

T.C.
SIVAS VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 92255297-605.01-E.4040519

26.02.2018

Konu: Araştırma İzni
(Derya TARAN)

VALİLİK MAKAMINA

- İlgi :a)Yüksek Lisans Öğrencisi Derya TARAN'ın 19/02/2018 Tarihli Dilekçesi.
b)Millî Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğünün
22/08/2017 Tarihli 35558626-10.06.01-E. 12607291 Sayılı 2017/25 No'lu Genelgesi
c)Valilik Makamının 25/09/2017 Tarih ve 92255297-605.99-E.14865549 Sayılı
Onayı.

Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi Derya TARAN, "Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Yeterliliklerinin İncelenmesi" konulu tez çalışması kapsamında, İlimiz merkezinde bulunan ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenlerine yönelik anket çalışması yapmak istemektedir.

İlgi (a) yazı ekindeki anket çalışması; Valilik Makamının ilgi (c) onayı ile oluşturulan Araştırma Değerlendirme Komisyonu tarafından incelenmiş olup çalışmanın eğitim öğretimin aksatılmaması ve katılımcıların izni olmadan resim, video ve ses kayıtlarının alınmaması kaydıyla, İlimiz merkezinde bulunan ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenlerine uygulanmasında bir sakınca görülmemektedir.

Onaylarınıza arz ederim.

Ayhan BÜLBÜL
Müdür a.
Müdür Yardımcısı

OLUR
26.02.2018

Mustafa ALTINSOY
Vali a.
Millî Eğitim Müdürü

16.02.18

Muhsin Yazıcıoğlu Bulvarı No:23 SİVAS
Elektronik Ağ: <http://sivas.meb.gov.tr>
E-posta: arge58@meb.gov.tr; istatistik58@meb.gov.tr

Bilgi için: L. KELDAL / Şef
Tel:0 346 2805800
Faks:0 346 2805948

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 8904-3c9f-300a-a317-3fff koda ile teyit edilebilir.

T.C.
YALOVA VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 86980341-20-E.3393868
Konu :Derya TARAN
(Araştırma İzni)

16/02/2018

VALİLİK MAKAMINA

İlgi:a)Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğünün 2017-25 sayılı genelgesi.
b)Rahmiye Palabıyık İmam Hatip Ortaokulu Müd. 15/02/2018 tarihli ve 3222081 sayılı yazısı.

Rahmiye Palabıyık İmam Hatip Ortaokulu Beden Eğitimi Öğetmeni Derya TARAN'ın Yüksek Lisans Tezi kapsamında "Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Yeterliliklerinin İncelenmesi" konulu anket çalışmasını ilimiz merkez ve ilçelerinde çalışan sınıf öğretmenlerine uygulama isteği, ilgi yazı ile talep edilmektedir.

Söz konusu uygulamaların, ilimiz merkez ve ilçelerinde çalışan sınıf öğretmenlerine gönüllülük esasına göre eğitim öğretimi aksatmamak kaydıyla uygulanması Müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Ali TOSUN
İl Millî Eğitim Müdürü

OLUR
16/02/2018

Abdurrahman İNAN
Vali a.
Vali Yardımcısı

Ek: ilgi yazı ve ekleri (5 sayfa)

Değerli Sınıf Öğretmeni;

Bu araştırma “sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlik dersi ile ilgili yeterliklerini” tespit etmek amacıyla planlanmıştır. Aşağıda yeterlikleri maddeler halinde verilmiştir. Soruları dikkatlice okuyarak, mevzuatta yer alan yeterliklere sahip oluş özelliğinizle ilgili fikrinizi işaretleyiniz.

Sorulara vereceğiniz yanıtların doğruluğu araştırma sonuçlarını etkileyecektir. Desteğiniz için teşekkür ederiz.

Derya TARAN
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
Yüksek Lisans Öğrencisi

1. DEMOGRAFİK BİLGİLER :

Yaş :
25 ve altı ( )   26-30 ( )   31-35 ( )   36-40 ( )
41-45 ( )   46-50 ( )   > 51 ( )

Cinsiyet : Erkek ( )   Bayan ( )
Eğitim durumunuz : Lisans ( )   Yüksek lisans ( )
Doktora ( )

Görev yaptığınız il plaka kodu : (Lütfen Yazınız).....

Hizmet yılınız :
1-5 yıl ( )   6-10 yıl ( )   11-15 yıl ( )
16-20 yıl ( )   21-25 yıl ( )   26 ve üzeri ( )

Mezun olduğunuz üniversite : (Lütfen Yazınız).....

Mezun olduğunuz bölüm : (Lütfen Yazınız).....

Mezun olduğunuz Yıl : (Lütfen Yazınız).....

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ÖZEL ALAN YETERLİKLERİ	SAHİP OLUŞ DERECEŚİ				
	KESİNLİKLE KATILMIYORUM	KATILMIYORUM	FİKRİM YOK	KATILYORUM	KESİNLİKLE KATILYORUM
A- ÖĞRETİM SÜRECİNİ PLANLAMA VE DÜZENLEME					
A1- Öğretime uygun plan yapabilme					
A2- Öğretime uygun öğrenme ortamları düzenleyebilme					
A3- Öğretim sürecine uygun araç-gereç ve kaynakları kullanabilme					
A4- Okul takım çalışmalarını planlayabilme					
A5- Öğretimin amaçlarını gerçekleştirme sürecinde teknolojik kaynakları kullanabilme					
A6- Öğretimde özel eğitime gereksinim duyan ve özel gereksinimli öğrencilere yönelik planlamalar yapabilme					
B- FİZİKSEL PERFORMANS GELİŞTİRMEYİ SAĞLAMA VE KORUMA					
B1- Öğrencilerin temel ve özelleşmiş hareket bilgi ve becerilerini geliştirebilme					
B2- Öğrencilerde düzenli fiziksel etkinlik ve sağlıklı yaşam bilinci oluşturabilme					
B3- Öğrencilerin müsabakalara katılmalarını ve çalışmalarının yürütülmesini sağlayabilme					
B4- Öğrencileri sağlıklı beslenme konusunda bilinçlendirebilme					
B5- Spor sakatlanmalarında ilk yardım kurallarını uygulayabilme					
B6- Öğrencilerin liderlik, sorumluluk alma, paylaşma ve birlikte iş yapma becerilerini geliştirebilme					
B7- Doğayı tanıma ve çevreyi koruma bilinci oluşturabilme					
B8- Kişisel güvenlik ve kazalardan korunma bilgi ve becerisini kazandırabilme					
B9- Öğrencilere spor ve spor organizasyonları bilinci ve sevgisi kazandırabilme					
B10- Beden eğitimi dersi ve öğretiminde eğitsel oyunları etkili kullanabilme					
B11- Özel eğitime gereksinim duyan öğrencilere etkinlikler düzenleyebilme					
C- ULUSAL BAYRAMLARI ANLAM VE ÖNEMİNE YARAŞIR ŞEKİLDE KUTLAMA					
C1- Atatürk'ün beden eğitimi ve spor ile ilgili duygu ve düşüncelerini uygulamalarına yansıtabilme					
C2- Ulusal bayramlarda ve özel günlerde sportif etkinlikler yapabilme					
D- GELİŞİM PERFORMANSLARINI İZLEME VE DEĞERLENDİRME					
D1- Yapacağı ölçme ve değerlendirme uygulamalarının amaçlarını belirleyebilme					
D2- Ölçme değerlendirme araç ve yöntemlerini kullanabilme					
D3- Öğrencilerin bedensel gelişimlerini belirlemeye yönelik yapılan ölçme sonuçlarını yorumlama ve geribildirim sağlayabilme					
E- OKUL, AİLE VE TOPLUMLA İŞBİRLİĞİ YAPMA					
E1- Öğrencilerin zihinsel, fiziksel ve ruhsal yönden geliştirilmesinde aileler ve toplumla işbirliği yapabilme					
E2- Öğrencilerin ve çevrenin, ulusal bayram ve törenlerin anlam ve öneminin farkına varmalarını ve aktif katılımlarını sağlayabilme					
E3- Ulusal bayram ve törenlerin yönetimini ve organizasyonunun yapabilme					
E4- Okulun kültür ve öğrenme merkezi haline getirilmesinde toplumla işbirliği yapabilme					
F- MESLEKİ GELİŞİMİ SAĞLAMA					
F1- Mesleki yeterliklerini belirleyebilme					
F2- Beden eğitimi dersi öğretimine ilişkin kişisel ve mesleki gelişimini sağlayabilme					
F3- Mesleki gelişime yönelik uygulamalarda bilimsel araştırma yöntem ve tekniklerinden yararlanabilme					
F4- Liderlik yapabilme					

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel bilgiler

Adı soyadı: Derya Taran
Doğum yeri ve tarihi: Sivas / 24.04.1985
Medeni hali: Evli
Yabancı dil: İngilizce
İletişim adresi : Mehmet Akif Ersoy Ortaokulu Kadıköy/Yalova

Eğitimi ve akademik durumu:

Lise: Sivas Lisesi, 2003
Lisans: Cumhuriyet üniversitesi, 2008
Unvan: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni

İş tecrübesi:

Milli Eğitim Bakanlığı - Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, 2008